

Policia administrativa

...

Programa

1. **Legislació bàsica en matèria d'espectacles**
2. **La inspecció administrativa**
3. **Definició d'activitats i autoritzacions**
 - 3.1 *Catàleg d'espectacles públics i activitats recreatives*
 - 3.1.1 *Espectacles públics*
 - 3.1.2 *Activitats recreatives musicals*
 - 3.1.3 *Activitats recreatives de restauració*
 - 3.2 *Llicències, autoritzacions i comunicacions prèvies*
 - 3.2.1 *La comunicació prèvia*
 - 3.2.2 *Llicència municipal d'obertura*
 - 3.2.3 *L'Autorització administrativa de la Generalitat*
 - 3.2.4 *Autoritzacions i llicències provisionals*
4. **Actuacions policials en matèria d'espectacles**
 - 4.1 *Documentació obligatòria al local*
 - 4.1.1 *L'assegurança de R.C.O.*
 - 4.2 *Rètols obligatoris*
 - 4.3 *Dret d'admissió*
 - 4.4 *Vigilants de seguretat i personal de control d'accés*
 - 4.4.1 *El vigilant de seguretat*
 - 4.4.2 *El controlador d'accés*
 - 4.4.3 *Establiments obligats a disposar de vigilants de seguretat i/o controladors d'accés*
 - 4.5 *Horaris*
 - 4.6 *Fulls de reclamació/denúncia*
 - 4.7 *Actuacions amb menors*
 - 4.7.1 *Accés de menors a establiments públics*
 - 4.7.2 *Venda o subministrament de begudes alcohòliques i/o tabac a menors*
 - 4.8 *Altres actuacions en matèria de begudes alcohòliques*
 - 4.9 *Locals de naturalesa sexual amb reservats annexes*
 - 4.10 *Establiments de règim especial (after hours)*
 - 4.11 *Festes rave o no autoritzades*
5. **Les mesures provisionals**
6. **Resum de les modificacions de la Llei 5/2017 de 28 de març a la Llei 11/2009.**

1. Legislació bàsica en matèria d'espectacles

El primer punt que resulta imprescindible en un curs especialitzat sobre policia administrativa és l'exposició de la normativa que regula la matèria objecte d'estudi i que empararà les actuacions policials que es duren a terme.

Conèixer els decrets, les ordenances i la resta de normes que afecten als espectacles i les activitats recreatives és bàsic i essencial perquè els agents de policia puguin aixecar les actes, elaborar informes i resoldre amb èxit, en definitiva, qualsevol intervenció administrativa. Això no vol dir que a les actes d'inspecció s'hagi de fer referència expressa a la legislació ni a l'articulat, ans al contrari és preferible que no es tipifiqui res. Aquest tema ja es tractarà més endavant, però, es fa necessari aquí almenys apuntar la no conveniència de fer constar a les actes ni el nom de la norma ni l'article infringit.

La legislació genèrica que possibilita a la policia en general i a les policies locals en particular a exercir funcions de policia administrativa és inicialment la **Llei orgànica de forces i cossos de seguretat, 2/1986**. Segons el seu article 53.1.d els cossos de les policies locals han d'exercir la funció de policia administrativa, a fi d'assegurar el compliment dels reglaments, les ordenances, els bans, les resolucions, i les altres disposicions i actes municipals, d'acord amb la normativa vigent, en el seu àmbit d'actuació i competència; aquest article concorda amb l'article 11.d de la **Llei de les policies locals, 16/1991**.

D'altra banda, la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, detalla a l'article 28 quines són les competències atribuïdes al cos de Mossos d'Esquadra i quines són per a les Polícies Locals dins del territori català.

Són funcions pròpies de les policies locals:

- a) *La protecció de les autoritats de la corporació local i la vigilància i la custòdia dels edificis, les instal·lacions i les dependències de la mateixa corporació.*
- b) *Les de policia de trànsit urbà.*
- c) *Les de policia administrativa en l'àmbit de les competències municipals i, especialment, les relacionades amb la normativa mediambiental.*
- d) *La col·laboració en les funcions de policia de seguretat ciutadana i ordre públic, d'acord amb el que especifiqui la junta local de seguretat.*
- e) *Les de policia comunitària en els àmbits de la convivència veïnal i dels serveis públics locals.*
- f) *Les que corresponen com a policia judicial, especialment amb relació al trànsit.*

Pel que fa a la normativa concreta reguladora dels espectacles públics, les activitats recreatives i els locals de pública concurrència on es desenvolupen actualment és la següent:

- **Llei 11/2009 de regulació administrativa dels espectacles públics i activitats recreatives**
- **Decret 112/2010 pel qual s'aprova el reglament d'espectacles públics i activitats recreatives**
- Llei 5/2017 de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni. (l'article 218 d'aquesta llei modifica la Llei 11/2009).
- Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic
- Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.
- Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.
- Ordre INT/323/2012 d'11 d'octubre per la qual s'aproven les instruccions tècniques complementàries del Document Bàsic de Seguretat en cas d'Incendi (DB SI) del Codi Tècnic de l'Edificació (CTE).
- Llei 16/2015, de 21 de juliol de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica.
- Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica
- Llei 16/2002, de 28 de juny de protecció contra la contaminació acústica
- Decret 176/2009 pel qual s'aprova el reglament de la Llei 16/2002
- Decret 217/2002, d'1 d'agost, pel qual es regulen els locals de pública concurrència on s'exerceix la prostitució,
- Decret 121/2013, de 26 de febrer, pel qual es regulen els fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia en les relacions de consum
- Llei 18/2017 d'1 d'agost de comerç, serveis i fires.
- Reial decret 314/2006 Codi tècnic d'edificació , concretament el document basic DB-SI
- Reial Decret 1942/1993, del 5 de desembre, pel qual s'aprova el reglament de les instal·lacions de protecció contra incendis
- Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.
- Llei 5/2014 de 4 d'abril de seguretat privada
- Reial Decret 2364/1994, de 9 de desembre, pel que s'aprova el Reglament de Seguretat Privada
- Llei 20/1985 de prevenció en matèria de substàncies que poden generar dependència .
- Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac.
- Decret 32/2005 pel qual es regula la senyalització de les limitacions en la venda de begudes alcohòliques
- Llei Orgànica 4/2015 de 30 de març, sobre Protecció de la Seguretat ciutadana.
- Reial decret 485/1997, sobre disposicions mínimes en matèria de senyalització de seguretat.
- Instrucció 1/2006, de 8 de novembre, de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, sobre el tractament de dades personals amb fins de vigilància a través de sistemes de càmeres o videocàmeres.

- Decret 82/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova els catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció
- Llei 31/1995 de prevenció de riscos laborals
- Ordre INT/358/2011, de 19 de desembre, per la qual es regulen els horaris dels establiments oberts al públic, dels espectacles públics i de les activitats recreatives sotmesos a la Llei 11/2009, del 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i de les activitats recreatives, i al seu Reglament.
- Reial Decret 485/1997, sobre disposicions mínimes en matèria de senyalització de seguretat
- Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis, establiments, activitats, infraestructures i edificis.
- REGLAMENT (UE) 2016/679 DEL PARLAMENT EUROPEU I DEL CONSELL de 27 d'abril de 2016 relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades).
- Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals.

Fins la creació i entrada en vigor del decret 112/2010, que ha aprovat el primer Reglament d'espectacles de Catalunya, la norma que s'aplicava (a banda de la Llei 10/1990 ja derogada per la nova llei d'espectacles Llei 11/2009) era el Reial Decret 2816/1982, de 27 de agosto, sobre el Reglament General de Policia dels Espectacles públics i les activitat recreatives. Aquest reglament és d'àmbit estatal i actualment **ja no és d'aplicació a Catalunya**, ni tan sols per interpretar res de la nova normativa. Això és d'aquesta forma perquè Catalunya té competències exclusives en matèria d'espectacles. Cal aclarir que el Reglament de l'any 1982 no es pot derogar per una norma autonòmica, per això continua vigent per a la resta de l'Estat.

El **Decret 112/2010**, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles, **ha derogat la resta de normativa** que s'aplicava fins fa només uns mesos als locals públics d'espectacles. El decret 200/1999, sobre el dret d'admissió, el decret 205/2001, sobre els serveis de vigilància o el decret 239/1999, d'aprovació del catàleg dels espectacles i les activitats recreatives són un exemple de normes que han estat derogades per l'esmentat decret 112/2010. D'aquí la rellevància d'aquesta norma així com també del moment històric de canvis en què ens trobem dintre de l'àmbit de policia administrativa.

D'altra banda, es fa necessari apuntar que, amb l'aprovació de la **Llei 11/2009**, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives, es va donar la possibilitat a tots els ajuntaments de Catalunya perquè poguessin assumir competències **inspectores i sancionadores** en matèria d'espectacles.

En l'actualitat, doncs, les dues normes bàsiques que regulen l'àmbit dels espectacles públics i les activitats recreatives són: la **Llei 11/2009** (en vigor de del 3 d'agost de 2009) i el **Decret 112/2010** (que va entrar en vigor el 27 de setembre de 2010). A mode d'esquema s'apunta a continuació quin són els continguts més rellevants d'ambdues normes per tal que sigui àgil el seu coneixement.

Llei 11/2009

- Drets i obligacions d'usuaris, titulars, treballadors i persones afectades per l'activitat o activitats desenvolupades.
- Competències dels ajuntaments i de la Generalitat en matèria d'espectacles.
- Contingut i característiques de la llicència municipal d'obertura.
- Règim sancionador: infraccions (faltes molt greus, greus i lleus) i sancions.
- Mesures provisionals

Decret 112/2010

- Catàleg de les activitats recreatives i els espectacles (definicions)
- Terminis d'adaptació dels locals a la nova normativa (adaptació de les llicències, sistemes de control d'aforament, carnets de controlador d'accés, etc.)
- Organismes i administracions competents (amplia la informació de la Llei)
- Requisits que han de complir els establiments, els espectacles i les activitats recreatives: de prevenció d'incendis, sobre vigilants i controladors, horaris, rètols, aforament, sobre el dret d'admissió, etc.
- Autorització, llicència i comunicació prèvia
- Establiments de règim especial
- Establiments de naturalesa sexual amb reservats annexes
- La inspecció administrativa: policia i entitats col·laboradores
- Especificacions i graduacions de les infraccions i sancions que estableix la Llei 11/2009.
- Ampliació de la informació sobre mesures provisionals

En relació a les disposicions transitòries hem de tenir en compte

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA PRIMERA

Adaptació de les llicències

- A partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret, els ajuntaments han de revisar, en un **termini màxim de 24 mesos** *, les llicències atorgades amb anterioritat pel que fa a la denominació de l'activitat o espectacle i adaptar-les a les definicions que s'hi contenen.

■ **El termini és el 31 d'agost de 2012**

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA PRIMERA

Els establiments oberts al públic que disposin de llicència per a les activitats de bar musical, discoteca, sala de ball i sala de festes amb espectacle no requereixen de la sol·licitud i l'adaptació de la llicència en el cas que vulguin realitzar actuacions en directe d'acord amb el que estableix l'annex I, si bé ho han de comunicar a l'ajuntament corresponent per tal que aquesta activitat complementària consti a la llicència, i en el Registre d'establiments oberts al públic i de persones organitzadores.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SEGONA

Adaptació dels establiments

Els establiments i espais oberts al públic que estiguin autoritzats a l'entrada en vigor d'aquest Reglament poden seguir en funcionament, fins i tot si les instal·lacions no compleixen algunes de les seves disposicions, sens perjudici de la necessitat de complir les condicions tècniques que puguin afectar la seguretat de les persones i dels béns o la convivència entre els ciutadans.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SEGONA

No obstant això, han d'adequar-se plenament als requisits i condicionaments d'aquest Reglament, sempre que concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Modificacions substancials de l'establiment.
- b) Ampliació o modificació de les activitats recreatives o dels espectacles públics inclosos a la llicència o autorització, sempre que es requereixi un canvi en les seves instal·lacions.
- c) Sol·licitud de distintius de qualitat o de qualsevol altre ajut o benefici de l'administració o contractació de qualsevol tipus de servei o activitat amb aquesta

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA QUARTA

Control d'aforament

Els establiments que tenen l'obligació de disposar de sistema automàtic de control d'aforaments disposen d'un termini de tres anys, a partir de la publicació de la regulació d'aquest sistema, per instal·lar-lo i posar-lo en funcionament.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA CINQUENA

Previsions acústiques especials

Els establiments oberts al públic destinats a espectacles musicals o a activitats musicals, que han de tenir instal·lat un limitador de so amb registrador, per tal d'assegurar que no se sobrepassen els valors límits establerts, disposen d'un termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reglament per instal·lar-lo.

El termini és el: 28 de setembre de 2011

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SETENA

Carnet de personal de control d'accés

Les persones que disposin de l'habilitació de personal de control d'accés, mitjançant el carnet corresponent, disposen d'un termini màxim de 12 mesos per adaptar-se a la nova regulació.

El termini és el : 28 de setembre de 2011

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES DE LA LLEI I EL REGLAMENT

10 / 1990,200 / 1999,239 / 1999,205 / 2001,217 / 2002,348 / 2004,251 / 2006

FORMACIOPOLICIAL.CAT

2. LA INSPECCIÓ ADMINISTRATIVA

Els objectius específics d'una inspecció administrativa són:

PRIMER: Verificar els aspectes tècnics, de seguretat i d'higiene.

SEGON: Comprovar la documentació que justifica l'activitat

TERCER: Recollir les dades del titular, de l'activitat i de les condicions i restriccions de la llicència, l'autorització o la comunicació prèvia

Resulta evident que els tres punts impliquen una sinèrgia evident que sense ser d'altre manera resulta intrínseca en la pròpia inspecció administrativa dels establiments.

La inspecció sempre s'ha de fer davant de la persona interessada o de qui la representi, les quals han de ser informades del motiu pel qual es fa la inspecció.

Abans d'iniciar la inspecció, s'ha de tenir feta una valoració a priori del tipus de documentació i condicions que es preveu que ha de tenir l'espai per poder-hi exercir l'activitat observada. D'altre manera trobaríem que la inspecció semblaria no tenir un objectiu clar, i de cara a l'administrat presentaria dubtes de la credibilitat i professionalitat dels agents inspectors.

Segons estableix l'article 142.3 del Reglament d'espectacles, les inspeccions es poden realitzar en dues fases:

a) La que tingui per objecte els aspectes propis del **funcionament** de l'establiment, espectacle o activitat, com ara les emissions acústiques, els controls i les limitacions d'accés, la qualificació del personal i els consums de begudes alcohòliques, entre d'altres, que s'ha de realitzar sense avís previ, i durant el funcionament de l'establiment, espectacle o activitat.

b) La que tingui per objecte comprovar els aspectes estructurals de l'establiment, el seu equipament i la seva **documentació**, que preferiblement s'ha de realitzar mentre no estigui en funcionament l'establiment inspeccionat, i havent concertat prèviament dia i hora amb el seu titular

Les persones titulars i les persones organitzadores han de permetre i facilitar les inspeccions i posar a disposició del personal que les fa la documentació de l'establiment, espectacle o activitat, la identificació del personal al seu servei i l'accés a les seves dependències, instal·lacions i equips. El personal d'inspecció i les seves persones col·laboradores poden accedir a qualsevol lloc, instal·lació o dependència, de titularitat pública o privada, **amb el límit constitucional de l'entrada en domicili**.¹

¹

Hem de tenir en compte allò establert a la L.O. 4/ 2015, de 30 de març de Seguretat Ciutadana

Article 18. Comprovacions i controls a les vies públiques

1. Els agents de l'autoritat podran practicar les comprovacions en les persones, béns i vehicles que siguin necessàries per impedir que en les vies, llocs i establiments públics es portin o utilitzin il·legalment armes, explosius, substàncies perilloses o altres objectes, instruments o mitjans que generin un risc potencialment greu per a les persones, susceptibles de ser utilitzats per a la comissió d'un delictes o alterar la seguretat ciutadana, quan tinguin indicis de la seva eventual presència en aquests llocs, procedint, si escau, a la seva intervenció. A tal fi, els ciutadans tenen el deure col·laborar i no obstaculitzar la labor dels agents de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions.

No permetre l'accés als agents de l'autoritat en l'exercici de llurs funcions i també **impedir** aquest exercici és una infracció MOLT GREU a la Llei 11/2009 (sancions de 15.001.-€ a 150.000.-€)

D'altra banda, el fet de **no col·laborar**, en l'exercici de les funcions d'inspecció és una infracció tipificada a la mateixa llei com a GREU (sancions de 1501.-€ a 15000.-€)

Hem de valorar i recordar que si l'actuació es purament administrativa, i no es disposen de sospites que la negativa a la inspecció pot comportar la comissió d'un delictes flagrant, l'actuació policial hauria d'anar encaminada a la denúncia dels fets, eludint l'ús de la compulsió sobre les persones no justificable en aquest tipus de casos. En aquests supòsits la unitat inspectora donarà tràmit d'acta oberta amb la narració fàctica dels fets amb la major precisió possible alhora de determinar la conducta sancionable per part de la part infractora. Hem de tenir molt en compte que la present infracció constitueix una infracció greu o molt greu, motiu pel qual la seva instrucció ha de gaudir de tots els elements objectius i subjectius adequats i suficients per a sustentar l'actuació policial.

Quins són els aspectes tècnics i de seguretat que es poden inspeccionar?

- Cal que totes les **portes** previstes per l'evacuació de les persones es trobin en correcte estat de funcionament.
- Sempre que es desenvolupi l'activitat, s'han de mantenir les **vies d'evacuació** accessibles, lliures d'obstacles i utilitzables fins a l'espai exterior segur.
- Enllumenat de **senyalització**, que ha d'estar constantment encès durant l'espectacle, fins a la finalització i el desallotjament del local; està col·locat sobre les portes que condueixin a les sortides, en les escales, passadissos, en definitiva, allà on estableixi el **projecte tècnic** del local.
- Enllumenat **d'emergència**, que generalment es comparteix amb el de senyalització i, en cas de falta d'energia elèctrica, s'encén automàticament. Ha de generar la llum suficient per garantir la sortida del públic i la visualització dels equips de protecció contra incendis.
- **Escales**: en cadascun dels graons del local s'han de trobar pilots de senyalització, connectats a l'enllumenat d'emergència, amb suficient intensitat per poder il·luminar una petjada.
- Rètols que indiquin els recorreguts d'evacuació.

2. Els agents de l'autoritat podran procedir a l'ocupació temporal de qualssevol objectes, instruments o mitjans d'agressió, fins i tot de les armes que es portin amb llicència, permís o autorització si s'estima necessari, a fi de prevenir la comissió de qualsevol delictes, o quan existeixi perill per a la seguretat de les persones o dels béns.

Article 19. Disposicions comunes a les diligències d'identificació, registre i comprovació.

1. Les diligències d'identificació, registre i comprovació practicades pels agents de les Forces i Cossos de Seguretat en ocasió d'actuacions realitzades conforme al que es disposa en aquesta secció no estaran subjectes a les mateixes formalitats que la detenció.
2. L'aprehensió durant les diligències d'identificació, registre i comprovació d'armes, drogues tòxiques, estupefaents, substàncies psicotròpicas o altres efectes procedents d'un delictes o infracció administrativa es farà constar en l'acta corresponent, que haurà de ser signada per l'interessat; si aquest es negués a signar-la, es deixarà constància expressa de la seva negativa. L'acta que s'estengui gaudirà de presumpció de veracitat dels fets en ella consignats, excepte prova en contrari.

- **Extintors**, dels quals cal comprovar el precintament, el certificat de revisió i manteniment anual i la xapa contrastada de la Delegació d'Indústria de la Generalitat, on consta l'última revisió de resistència a pressió extrema, vàlida per a 5 anys
- **Boques d'incendi i extinció (BIE)**, de dos tipus normalitzats: 25 mm i 45 mm; cal comprovar el certificat de revisió i manteniment anual.
- **Senyalització i accessibilitat** de BIE i extintors
- Detectors de fums als sostres o les parets.
- Detectors de temperatura als sostres.
- Ruixadors d'aigua a pressió en els sostres: funcionen automàticament en cas de fum o temperatura elevada.
- **Ocupació de la via pública**: l'article 38 del nou Reglament d'espectacles estableix una novetat força rellevant que caldrà inspeccionar: els titulars dels establiments oberts al públic i els organitzadors d'espectacles i activitats recreatives han d'adoptar mesures per prevenir **aglomeracions** de persones que ocupin la via pública amb motiu de l'accés o la sortida d'aquests. Amb aquesta finalitat:
 - a) Les taquilles de venda d'entrades han d'estar integrades en el recinte on es desenvolupa l'activitat recreativa o l'espectacle públic.
 - b) El control d'entrada, si n'hi ha, s'ha de fer sense ocupar la via pública, de manera que les cues que pugui provocar no produeixin molèsties al trànsit ni als vianants.
 - c) Les persones titulars d'establiments on es realitzen activitats recreatives musicals i els d'espectacles públics amb un aforament autoritzat superior a les 150 persones han d'adoptar les mesures adients per prevenir l'aglomeració de persones a la via pública.
- **Limitadors de so**: els establiments oberts al públic destinats a espectacles musicals o a activitats recreatives musicals han de tenir instal·lat un limitador de so amb registrador, per tal d'assegurar que no se sobrepassen els valors límit establerts a la normativa de contaminació acústica o a les ordenances municipals. S'ha donat un termini d'un any a partir de l'entrada en vigor del Reglament d'espectacles perquè els titulars instal·lin als seus locals els corresponents limitadors de so. En aquells establiments o espais oberts al públic on es realitzin activitats o espectacles musicals i que en el seu interior es puguin superar els 90 dB, cal que a la seva entrada o entrades hi hagi un rètol o placa que adverteixi d'aquest fet.
- **Serveis i dispositius sanitaris**: els establiments d'espectacles musicals i les activitats recreatives musicals a partir de 1.000 persones d'aforament autoritzat i els establiments de règim especial amb qualsevol aforament autoritzat han de

disposar d'una infermeria amb instal·lacions, materials i equips adequats per prestar els primers auxilis en cas d'accident, malaltia o crisi sobtada. La infermeria pot ser substituïda per una farmaciola i la presència de vehicles medicalitzats mentre l'establiment estigui obert al públic o l'activitat recreativa s'estigui duent a terme. La llicència o autorització pot establir la necessitat de dotacions mínimes específiques per a determinats establiments, espectacles o activitats. (art. 48 del Reglament d'espectacles).

La resta d'establiments oberts al públic previstos en el catàleg, amb un aforament inferior a 1000 persones, han de disposar d'una farmaciola amb els materials i els equips adequats per facilitar primeres cures en cas d'accident, malaltia o crisi sobtada.

- **Sistemes de control d'aforament:** tenen l'obligació de disposar d'un sistema automàtic de control d'aforament:
 - a) Els establiments d'espectacles musicals o d'activitats recreatives musicals a partir de 151 persones d'aforament autoritzat (aforaments **mitjà, alt i molt alt**).
 - b) Els espectacles musicals i les activitats recreatives musicals de caràcter extraordinari que se celebrin en un establiment tancat i cobert, a partir de 151 persones d'aforament autoritzat.
 - c) Els espectacles musicals i les activitats recreatives musicals de caràcter extraordinari que se celebrin en un recinte a l'aire lliure, a partir de 1.000 persones d'aforament autoritzat.
 - d) Els establiments de règim especial, independentment del seu aforament.

Per la disposició transitòria quarta del Reglament d'espectacles s'ha donat un termini de tres anys a partir de l'entrada en vigor del Reglament perquè els titulars dels locals instal·lin i posin en funcionament aquests sistemes automàtics de control d'aforament.

Un cop finalitzada la inspecció, **cal sempre aixecar una acta** (art. 142.6 del Reglament i 44.3 de la Llei 11/2009). I, a més a més, **en el mateix moment** el personal d'inspecció ha de **lliurar una còpia** a la persona titular o organitzadora, o als seus representants, i en els tres dies següents n'ha de trametre l'original a l'òrgan competent per exercir les competències sancionadores (art.142.7 del Reglament d'espectacles).

L'acta és el document en què un agent de l'autoritat deixa constància d'una actuació en un moment concret. Per això és de vital importància que l'acta expliqui tot allò que interessa que conegui l'Administració. A data d'avui existeixen models normalitzats de treball instaurats a raó de la coordinació de policies de Catalunya. Trobem models d'acta amb nomenclatures A10 (oberta), A47 (d'inspecció d'establiments), així com totes aquelles altres que a l'efecte s'hagin adequat a un ús concret.

A les actes dels agents de l'autoritat, en el desenvolupament de les seves tasques professionals i dins els seus àmbits competencials, se'ls reconeix una presumpció de veracitat, encara que se'ls pugui demanar una ratificació posterior.

Aquesta presumpció de veracitat, però, no és il·limitada, existeix fins que no s'aporti cap prova en contra que la desvirtui.

L'acta ha d'estar ben redactada perquè no és una simple manifestació escrita de la intervenció policial, i pot tenir un pes específic molt important en l'expedient administratiu, a l'inici o en el curs del procediment, i a més perquè representa una actuació de l'Administració a través dels seus agents de l'autoritat, de la qual es deriven altres actuacions.

Una acta ben feta estalvia que s'hagin de fer informes complementaris per aclarir aspectes de la inspecció. També evitarà que, un cop iniciat l'expedient, s'hagin de contestar al·legacions. Però, sobretot, el que més interessa evitar és tornar a fer una segona inspecció. Per tant, si fem bé l'acta aconseguirem ajudar a agilitzar tot el procediment a l'Administració.

Per a la confecció de l'acta s'ha de tenir en compte:

- No deixar-hi espais en blanc.
- No fer-hi ratllades.
- Posar-hi segells i rúbriques.
- Justificar i motivar la intervenció.
- Tenir present la importància de la redacció i deixar-hi clars els conceptes.
- Signatura de tots els que hi han intervingut en l'actuació.
- Donar-ne una còpia a l'interessat.

A més a més, cal tenir en compte que el titular o responsable de l'establiment o la persona que el representi en el moment de la inspecció té dret a fer constar a l'acta les manifestacions que cregui oportunes. Per la qual cosa estem obligats a reflectir-les a l'acta.

3. Definició d'activitats i autoritzacions

3.1 Catàleg d'espectacles públics, activitats recreatives i dels establiments i espais oberts al públic on aquests es duen a terme

El Catàleg d'espectacles no és més que una classificació i un seguit de definicions de la tipologia de les diferents activitats que després seran motiu d'inspecció administrativa. Amb la derogació del Decret 239/1999, que anteriorment establia quines eren aquestes definicions, en l'actualitat, cal anar a **l'annex I del decret 112/2010** d'aprovació del Reglament d'Espectacles. És en aquest annex I on es troba el nou Catàleg d'espectacles i activitats recreatives.

Ara bé, la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica ha introduït, també, en el seu annex el catàleg d'activitat econòmiques exercides per un establiment que estan sotmeses al règim d'intervenció de comunicació d'inici de l'activitat que també pot ser tingut en compte alhora de relacionar una activitat i el seu control administratiu.

La finalitat del catàleg del Decret 112/2010 és que tots els actes de control preventiu de les administracions competents per a la realització d'espectacles públics i d'activitats recreatives, per a l'obertura d'establiments públics i per a l'habilitació d'espais oberts al públic, **s'ajustin** a les característiques, denominació i definició de cada tipus d'establiment, espectacle o d'activitat definits en aquest catàleg. Així, doncs, per exemple un ajuntament no pot concedir una llicència sota el nom "bar especial" o "cafeteria-restaurant", sinó que s'ha d'adequar a les definicions del Catàleg.

Els espectacles públics i les activitats recreatives que es descriuen en el catàleg poden ser de caràcter **ordinari** o **extraordinari**.

- Ordinàries : activitats que es duen a terme habitualment en establiments oberts al públic, fiscos o no permanents desmuntables, que disposen d'autorització, llicència o comunicació prèvies per a les activitats que es volen dur a terme
- Extraordinàries : activitats que es duen a terme en establiments oberts al públic que disposen d'autorització, llicència o comunicació prèvia per a una activitat diferent de la que es vol dur a terme o en espais oberts al públic o en altre establiments no regulats per la llei d'espectacles.²

3.1.1. Espectacles públics

Activats d'espectacles públics : activitats adreçades al lleure o l'entreteniment, consistents en representacions, actuacions, exhibicions , projeccions o altres de similars, que són ofertes per un titular, explotador o organitzador i fetes per actors, artistes o altres executants, i que congreguen un públic que hi acudeix per a contemplar-les

² Definició d'espectacles modificat per la Llei 5/2017, concretament lletres a i b de l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 11/2009.

Per activitats recreatives s'entén les activitats musicals que congreguen un públic amb l'objectiu principal de fer-lo participar en l'activitat o oferir-li el consum de productes o serveis amb finalitats d'oci, entreteniment o diversió.

Els espectacles públics es classifiquen en:

- a) **Espectacles cinematogràfics:** consisteixen en la realització d'exhibicions i de projeccions de pel·lícules cinematogràfiques i altres continguts susceptibles de ser projectats en pantalla, amb independència dels mitjans tècnics utilitzats.
- b) **Espectacles teatrals:** consisteixen en la realització de representacions en directe d'obres teatrals, musicals, de dansa, òpera, obres artístiques o escèniques, mitjançant la utilització, aïlladament o conjuntament, del llenguatge, de la mímica, de la música, del còmic, de titelles, de guinyols o d'altres objectes, a càrrec d'actuant, siguin o no professionals.
- c) **Espectacles d'audició:** consisteixen en la realització d'actuacions en directe en les quals s'interpreten obres culturals, recitals de poesies o similars.
- d) **Espectacles musicals:** consisteixen en l'execució o representació en directe d'obres o composicions musicals, mitjançant la utilització, aïlladament o conjuntament, d'instruments musicals o de música gravada i tramesa per mitjans mecànics o de la veu humana a càrrec de cantants, actors i actrius o executants, siguin o no professionals.
- e) **Manifestacions festives de caràcter cultural i tradicional:** consisteixen en la realització en públic de representacions musicals, balls, exhibicions, cavalcades o desfilades de caràcter popular, tradicional o de qualsevol altre índole, a les quals s'aplica aquest Reglament.
- f) **Espectacles de circ:** són aquells espectacles consistents en l'execució i representació en públic d'exercicis físics, d'acrobàcia o habilitat, d'actuacions de pallassos/es, de malabaristes, de professionals de la prestidigitació o d'animals mestrats, realitzats per executants professionals.
- g) **Altres espectacles:** aquells espectacles singulars que per les seves característiques i naturalesa no es trobin definits i recollits específicament en aquest catàleg i se celebren davant de públic en establiments o espais oberts al públic.

3.1.2. Activitats recreatives musicals

Són activitats recreatives aquelles que ofereixen al públic la utilització de jocs, de màquines o d'aparells o el consum de productes o serveis, així com també aquelles que congreguen persones amb l'objecte principal de participar en l'activitat o de rebre serveis amb finalitat d'oci, entreteniment o diversió.

Les activitats recreatives musicals són les que es realitzen en locals que disposen d'ambientació musical, amb la possibilitat d'oferir música en directe, de realitzar

espectacles públics musicals, de ballar o no, i de disposar d'un servei complementari de menjar i beguda.

Abans d'entrar a definir quines són les activitats musicals cal tenir en compte l'article 3 del Decret 112/2010 d'aprovació del Reglament d'espectacles. En aquest article es resolen diversos conceptes que cal tenir clars per poder entendre la classificació de les activitats musicals:

Què és una **actuació en directe**?: qualsevol tipus d'execució o manifestació artística realitzada en directe per artistes, intèrprets o actuants davant el públic congregat en un establiment o espai obert al públic.

Què vol dir **ambientació musical**?: és la propagació o difusió de música a partir del senyal rebut per qualsevol mitjà de transmissió o reproduït des de qualsevol suport de gravació o produït en directe, sempre que no superi el nombre de decibels previst en la normativa sobre contaminació acústica i les ordenances locals.

Què significa el concepte de **música de fons ambiental**?: és la propagació o difusió de música mitjançant elements electrònics de petit format, de baixa intensitat i potència, o en directe mitjançant la veu humana o instruments acústics sense altaveus ni amplificadors, en establiments que no tenen com a objecte principal l'ambientació musical, sempre que no se superi el nombre de decibels previstos en la normativa sobre contaminació acústica i les ordenances locals. Aquest tipus de música és la que es reproduïx en les activitats recreatives de restauració recollides a l'annex I d'aquest Reglament.

Sense perjudici de la seva denominació comercial, les activitats musicals es classifiquen en:

- a) **Bar musical**: activitat que es realitza en un local que disposa de servei de bar, amb ambientació musical reproduïda o produïda en directe, amb els límits que determini la normativa específica sobre contaminació acústica, i no disposa de pista de ball o espai assimilable.
- b) **Restaurant musical**: activitat que es realitza en un local que ofereix servei de restaurant, amb ambientació musical, reproduïda o produïda en directe, amb els límits que determini la normativa específica sobre contaminació acústica.
- c) **Discoteca**: activitat que es realitza en un local que té per objecte oferir al públic un lloc idoni per ballar, mitjançant ambientació musical, i disposa d'una o més pistes per ballar i de servei de bar.
- d) **Sala de ball**: activitat que es realitza en un local que té per objecte oferir al públic un lloc idoni per ballar amb música en directe i, complementàriament, amb ambientació musical. La sala de ball ha de disposar d'un escenari per a l'orquestra, d'una o més pistes de ball, de vestidor per als actuants i de servei de bar.
- e) **Sala de festes amb espectacle**: aquesta activitat es realitza en un local que té com a objecte oferir actuacions musicals, teatrals o música per ballar, ja sigui en directe o amb ambientació musical. La sala de festes ha de disposar d'escenari, d'una o més pistes de

ball, de vestidor per als actuants, de servei de bar-restaurant, restaurant o bar i d'un espai idoni per al públic espectador.

f) **Sala de concert:** activitat que es realitza en un local, que pot disposar de servei de bar i que té per objecte oferir al públic actuacions de música en directe, i altres activitats culturals. La sala de concerts ha de disposar d'un escenari o espai habilitat i destinat a l'oferiment de concerts i d'equipament tècnic adequat per a la realització d'aquests, i pot disposar també de vestidor per als actuants.

g) **Discoteques de joventut:** consisteixen en l'activitat de discoteca destinada a un públic comprès entre els 14 i els 17 anys, amb horari especial. Aquesta activitat està condicionada a la prohibició expressa de venda, consum i exposició de begudes alcohòliques i tabac, i resta prohibida l'entrada als majors de 18 anys durant el seu desenvolupament.

h) **Karaoke:** activitat que té per objecte oferir al públic la possibilitat d'interpretar cançons en directe mitjançant un equip de música apropiat. Es pot realitzar tant en locals d'activitats recreatives musicals com de restauració, sempre que no superi el nombre de decibels previstos en la normativa de contaminació acústica.

i) **Sales de festes amb espectacle i concerts d'infància i joventut:** consisteix en l'activitat de sala de festes amb espectacle o de sala de concerts destinades al públic menor d'edat, el qual fins als 14 anys ha d'anar acompanyat d'una persona major d'edat. Aquestes activitats estan condicionades a la prohibició expressa de venda, consum i exposició de begudes alcohòliques i tabac als menors.

j) **Cafè teatre i cafè concert:** aquestes activitats tenen com a objecte únic oferir en directe actuacions musicals, teatrals o de varietats, sense pista de ball o espai assimilable. Els establiments on es realitzin aquestes activitats han de disposar de servei de bar, d'escenari, de camerinos per als i a les artistes actuants i de cadires i taules per al públic espectador.

k) **Establiments de règim especial:** són aquells establiments d'activitats musicals que estan subjectes a un horari especial, que es caracteritzen pel fet de poder romandre oberts al llarg del dia, tenint en compte les dues hores de tancament obligatori de cada 24 hores, previstes en aquest Reglament, per tal de realitzar les tasques de neteja i ventilació.

l) **Establiments públics amb reservats annexos:** són aquells on s'hi realitzen activitats de naturalesa sexual i que són exercides de manera lliure i independent pel prestador o la prestadora del servei amb altres persones, a canvi d'una contraprestació econòmica, i sota la seva pròpia responsabilitat, sense que hi hagi cap vincle de subordinació pel que respecta a l'elecció de l'activitat. Es classifiquen en:

l.1) *Local amb reservats annexos*, que pot disposar de servei de bar, amb ambientació musical per mitjans mecànics, sense pista de ball o espai assimilable.

l.2) *Local amb reservats annexos que ofereix actuacions i espectacles eròtics*, i disposa d'escenari, amb pista de ball o sense, de vestuari per a les persones actuants, de cadires i taules per a les persones espectadores i de servei de bar.

3.1.3. Activitats recreatives de restauració

Les activitats recreatives i els espectacles públics als quals, si no hi ha regulació en la seva normativa específica, els és d'aplicació supletòria les previsions d'aquest Reglament són les activitats de restauració, les activitats de joc i apostes, les activitats esportives i els espectacles amb ús d'animals.

Les **activitats de restauració** són aquelles que es realitzen en locals que tenen per objecte oferir menjars i begudes al públic assistent per ser consumits en el mateix establiment. Sense perjudici de la seva denominació comercial, les activitats de restauració es classifiquen en:

- 1) **Restaurant:** activitat que es realitza en un local que disposa de servei de menjador i cuina per tal d'oferir àpats al públic consistents bàsicament en dinars i sopars, mitjançant preu, per ser consumits en el mateix local.
- 2) **Bar:** activitat que es realitza en un local que disposa de barra i que també pot disposar de servei de taula, si s'escau, per proporcionar al públic, mitjançant preu, begudes acompanyades o no de tapes, i entrepans.
- 3) **Restaurant bar:** activitat que es realitza en un local que ofereix, mitjançant preu, els serveis de restaurant i de bar previstos en els dos apartats anteriors.
- 4) **Saló de banquets:** aquella activitat realitzada en restaurants o establiments exclusivament especialitzats per a aquesta activitat, que disposen de sales habilitades amb aquesta finalitat, destinades a servir menjars i begudes per a tot tipus de realitzacions d'actes socials en data i hora predeterminats.

En les activitats d'aquest apartat es poden realitzar d'altres complementàries amb música de fons ambiental, de ball i altres actuacions en directe, sempre que el local compleixi les condicions de seguretat i d'insonorització, i estigui degudament autoritzat. Aquesta és una novetat molt important que ha introduït el nou Reglament d'espectacles i que possibilita que les activitats de restauració disposin de música malgrat no ho reculli la llicència municipal d'obertura. En aquest sentit, només caldrà per les actuacions en directe que el titular de l'establiment de restauració faci una **comunicació prèvia** al seu ajuntament.

Pel que fa als espectacles amb ús d'animals, s'han de realitzar d'acord amb el que disposi la normativa específica en aquesta matèria. Per exemple, els correbous.

3.2 Llicències, autoritzacions i comunicacions prèvies

Un cop definides quines són les activitats d'espectacles que es poden dur a terme als establiments de pública concurrència, cal ara determinar quins són els documents que habiliten als titulars i/o organitzadors per poder realitzar aquestes activitats.

Fins a l'aprovació del Decret 112/2010, l'únic document que acreditava que un local disposava de permís per dur a terme la seva activitat era la llicència municipal d'obertura, sense aquesta no es podia obrir al públic cap establiment d'espectacles. Actualment, amb el nou Reglament d'espectacles, a banda de la **llicència municipal** han aparegut dos documents més que també poden justificar legalment l'activitat d'un establiment i, consegüentment, permetre la seva obertura al públic i el seu funcionament; aquests documents són: l'**autorització administrativa de la Generalitat** i la **comunicació prèvia**.

Cada establiment obert al públic ha de tenir **una única** llicència, autorització o comunicació prèvia que pot donar cobertura, però, a un o a **diversos espectacles** públics o activitats recreatives. Cal que les diferents activitats de la llicència siguin compatibles física i tècnicament. En aquests casos, a la llicència, autorització o comunicació prèvia de l'establiment, s'hi ha de fer constar la denominació de **l'activitat principal** o de la que exigeixi majors requisits. Així mateix, hi han de constar els altres espectacles públics i activitats recreatives que s'hi desenvolupin.

D'altra banda, cal explicar que els espectacles públics i les activitats recreatives de **caràcter extraordinari** són els que es duen a terme esporàdicament en els establiments i espais oberts al públic que tenen llicència, autorització o comunicació prèvia per a una activitat o espectacle diferent del que es pretén realitzar. Per exemple: la celebració d'un concert en un camp de futbol.

3.2.1. La comunicació prèvia

Estan sotmesos al règim de la **comunicació prèvia** els casos següents:

- 1) La modificació no substancial dels establiments oberts al públic que comptin amb la llicència municipal corresponent.
- 2) Els establiments oberts al públic destinats a espectacles cinematogràfics.
- 3) Els establiments oberts al públic destinats a espectacles públics i activitats recreatives musicals amb un aforament autoritzat fins a 150 persones.
- 4) Establiments oberts al públic d'activitats de restauració amb un aforament autoritzat fins a 150 persones, i sempre que no disposin de terrassa o qualsevol altre espai complementari a l'aire lliure.
- 5) Les actuacions en directe en els establiments recollits en el catàleg de l'annex I.
- 6) Modificació d'una activitat inclosa en la llicència, autorització o en la comunicació prèvia d'un establiment si la nova activitat no està sotmesa per Reglament a requeriments addicionals als exigits inicialment per a l'atorgament de la llicència, autorització o comunicació vigent. (art.128.1 Reglament)

La comunicació prèvia s'ha de presentar davant l'ajuntament abans de la data prevista per a l'obertura al públic d'un establiment i produeix efectes en el mateix moment de la seva presentació davant l'ajuntament. Per això és una "comunicació" i no una "autorització".

Als annexes dels apunts s'hi ha incorporat un exemple normalitzat de comunicació prèvia.

La comunicació prèvia ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

- Declaració responsable del fet que l'establiment o activitat compleix els requisits establerts per l'actual Reglament d'espectacles.
- Declaració responsable de disposar de la pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil obligatòria.

El Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, a través de la Direcció General del Joc i d'Espectacles, ha posat a disposició de la ciutadania un model normalitzat dels dos tipus de declaració responsable esmentats a través de la seva pàgina web els quals s'adjunten als annexes d'aquests apunts.

3.2.2. Llicència municipal d'obertura

Estan subjectes a **licència municipal** d'obertura els següents establiments:

1) Els establiments oberts al públic d'espectacles públics i d'activitats recreatives de caràcter permanent que no estiguin subjectes al règim de comunicació prèvia d'acord amb l'article 124 d'aquest Reglament. És a dir, els locals **que tinguin més de 150 persones d'aforament**.

2) Els establiments oberts al públic d'espectacles públics i d'activitats recreatives **no permanents desmuntables**.

3) Els establiments de règim especial (afters) per als municipis amb una població superior als 50.000 habitants, amb l'informe vinculant previ de la Generalitat.

4) Els espectacles públics o activitats recreatives de caràcter extraordinari en municipis de més de 50.000 habitants.

5) Els espectacles públics i les activitats recreatives de **caràcter extraordinari** que es duiguin a terme amb motiu de **festes i revetlles populars**.

6) Els espectacles públics i les activitats recreatives que es duiguin a terme en espais oberts al públic (art. 13.1.d Llei 11/2009), entenent com a **espais oberts al públic** els llocs de domini públic, inclosa la **via pública**, o de propietat privada on ocasionalment es duen a terme espectacles públics o activitats recreatives, i que no disposen d'infraestructures ni instal·lacions fixes per fer-ho. Per exemple: un concert en un descampat en un espai natural.

7) Els establiments en els quals s'exerceixen activitats de **naturalesa sexual**.

8) Les modificacions substancials dels **establiments** que es troben oberts al públic i que disposin de la seva llicència municipal corresponent (Art. 127 Reglament)

9) Requereix tramitar una nova llicència en casos d'ampliació o modificació d'una **activitat** ja autoritzada si la nova activitat requereix del compliment d'altres requisits que els exigits en el moment d'atorgament de la llicència d'obertura inicial. (Art.128.2 Reglament)

Resten **exempts** de la necessitat de llicència municipal, llevat que les ordenances o els reglaments municipals, en supòsits expressament justificats i de caràcter excepcional, estableixin el contrari:

- 1) Els establiments oberts al públic que són de titularitat del mateix ajuntament.
- 2) Els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari **organitzats pels municipis** amb motiu de festes i revetlles populars, amb independència de la titularitat de l'establiment o de l'espai obert al públic on es duen a terme.
- 3) Els espectacles públics i les activitats recreatives d'interès artístic o cultural amb un aforament reduït, en el cas que es duguin a terme ocasionalment en espais oberts al públic o en qualsevol tipus d'establiments de concurrència pública. En aquest cas, es pot establir l'obligatorietat d'una comunicació prèvia.
- 4) Els espectacles i les activitats esportives de caràcter esporàdic.

La llicència municipal ha de contenir les dades següents:

- a) Nom comercial i adreça de l'establiment i nom i raó social de la persona titular i les dades relatives a les persones responsables i representants.
- b) Data d'atorgament i vigència. Controls periòdics i revisions a què s'ha de sotmetre, si s'escau, com també els terminis per a aquests.
- c) Tipus d'establiment obert al públic, espectacle públic o activitat recreativa.
- d) Horari d'obertura i de tancament, en cas de ser diferent del previst amb caràcter general.
- e) Aforament màxim autoritzat.
- f) Les llicències per a establiments oberts al públic destinats totalment o parcialment a espectacles musicals o a activitats musicals han d'expressar els valors màxims d'emissió sònica que són admissibles, segons la normativa sobre contaminació acústica i les ordenances locals.
- g) Les condicions singulars a què resta sotmesa, si s'escau.

3.2.3. L'Autorització administrativa de la Generalitat

L'**autorització** de la Generalitat és el tercer tipus de document que habilita a l'organitzador d'una activitat pública d'espectacles per poder-la dur a terme.

Els casos en què es pot atorgar l'autorització són els següents:

- 1) Espectacles i activitats recreatives extraordinàries en municipis de menys de 50.000 habitants, excepte si és festa major o revetlla, ja que aleshores caldrà llicència municipal perquè qui autoritza és l'ajuntament.
- 2) Establiments de règim especial (afters) en municipis de menys de 50.000 habitants.

A les autoritzacions també han de constar amb exactitud el nom, la raó social, els titulars, llur domicili, la data d'atorgament, el tipus d'establiment o d'activitat autoritzada, l'aforament màxim permès i, si s'escau, altres condicions singulars a que estiguin sotmesos (art. 30.1 de la Llei 11/2009 d'Espectacles)

3.2.4. Autoritzacions i llicències provisionals

Es poden atorgar llicències o autoritzacions provisionals que tindran una vigència màxima d'un any. Un cop passat el termini de l'any des del seu atorgament, si l'establiment no ha aconseguit la definitiva haurà de tancar, sempre i quan les causes per les que no s'ha obtingut la llicència o autorització definitives siguin imputables al titular de l'establiment.

FORMACIOPOLICIAL.CAT

4. Actuacions policials en matèria d'espectacles

4.1 Documentació obligatòria al local

Les persones titulars dels establiments oberts al públic i les persones organitzadores d'espectacles públics o d'activitats recreatives han de tenir **a l'establiment**, o en el lloc de la seva realització, la documentació següent, que els pot ser requerida pels agents de la policia de Catalunya o pel personal de control i inspecció:

- La licència, l'autorització o la comunicació prèvia davant l'Administració, aquesta darrera acompanyada del projecte tècnic o de la memòria de l'establiment, l'espectacle o l'activitat.
- L'acta de control inicial i les actes de control periòdic.
- Els fulls de reclamació/denúncia a disposició del públic i els diligenciats per persones afectades.
- La documentació que acrediti la contractació d'una assegurança que cobreixi la responsabilitat civil.
- Els escrits relatius a la comunicació davant l'administració competent de l'exercici del dret d'admissió, en el cas que l'exerceixin.
- El pla d'autoprotecció, si s'escau.
- La resta de documentació que sigui requerida per la normativa reguladora de prevenció i control ambiental de les activitats.
- La documentació que acrediti que està en possessió de la resta de llicències o autoritzacions que concorrin en l'activitat, si s'escau.

El simple fet que aquesta documentació no estigui en el local a disposició d'una inspecció ja és motiu d'infracció i d'aixecament d'una acta.

4.1.1 L'assegurança de responsabilitat civil obligatòria

Pel que fa a l'assegurança de responsabilitat civil, cal tenir en compte que el fet de no tenir-la contractada ja no constitueix una **falta penal**, tal i com preveu l'article 636 del Codi Penal derogat l'any 2015 per la Llei Orgànica 1/2015 de 30 de març. Per tant ha passat a ser **única simple falta administrativa** de la Llei d'Espectacles.

D'altra banda, amb l'aprovació del nou Reglament d'espectacles, es considera que es pot acreditar la contractació de l'assegurança de responsabilitat civil obligatòria mitjançant una **declaració responsable** (veure annexes dels apunts) en la qual es facin constar les quanties contractades i acompanyada del rebut de pagament vigent (art. 83 Reglament). Abans només es podia acreditar presentant la pòlissa més el rebut.

En relació a les quanties assegurades, el Decret 251/2006 que anteriorment les regulava ha quedat derogat pel nou Reglament d'espectacles.

D'aquesta forma, es troben ara definides a l'article 80 del Reglament, segons el qual la pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil s'ha de contractar per les quanties mínimes següents:

AFORAMENT	CAPITAL ASSEGURAT
Fins a 100 pers.	300.000.-Eur
Fins a 150 pers.	400.000.-Eur
Fins a 300 pers.	600.000.-Eur
Fins a 500 pers.	750.000.-Eur
Fins a 1000 pers.	900.000.-Eur
Fins a 1500 pers.	1.200.000.-Eur
Fins a 2500 pers.	1.600.000.-Eur
Fins a 5000 pers.	2.000.000.-Eur

Quan l'aforament autoritzat sigui superior a 5000 persones s'ha d'incrementar la quantitat mínima de capital assegurat en 60.000 € per cada 1.000 persones o fracció d'aforament autoritzat superior als 5.000, fins arribar als 6.000.000 €.

D'altra banda, les **administracions públiques que organitzin** espectacles públics i activitats recreatives els han d'assegurar tot regint-se per la seva normativa específica, tenint en compte que **en cap** cas la quantia mínima del capital assegurat per aquest concepte **pot ser inferior als 300.000 €**.

La realització d'espectacles públics o activitats recreatives a la **via pública** o en d'altres espais oberts d'ús públic no delimitats requereix la contractació d'una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil per una quantia mínima de 601.000 € de capital assegurat. Tanmateix, si per les característiques del lloc i de l'espectacle o activitat recreativa es pot fer una valoració aproximada de l'aforament, s'aplicaran les quanties mínimes del quadre anterior.

Finalment, la pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil dels establiments en els quals s'exerceixen **activitats de naturalesa sexual** s'ha de contractar per les quanties mínimes

establertes a les ordenances municipals o, si s'escau, les que determini l'ordenança municipal tipus (Ordre PRE/335/2003, de 14 de juliol).

Els elements del contracte d'assegurança de responsabilitat civil són els següents:

- a) **Asseguradora:** entitat asseguradora autoritzada i inscrita en els registres corresponents, d'acord amb la normativa aplicable a les assegurances privades.
- b) **Prenedora:** la persona física o jurídica designada a la pòlissa que assumeix les obligacions del contracte en la seva condició de persona titular o d'organitzadora, segons s'indica a l'apartat Activitat assegurada de la pòlissa.
- c) **Assegurada:** la persona física o jurídica titular de l'interès objecte de l'assegurança, que assumeix les obligacions del contracte si no hi ha persona prenedora.
- d) **Terceres persones perjudicades:** les persones físiques o jurídiques alienes a les persones titulars dels establiments oberts al públic i a les persones organitzadores dels espectacles i de les activitats recreatives que hagin patit danys personals, materials i perjudicis durant la seva assistència a l'establiment obert al públic, a la realització de l'espectacle o al desenvolupament de l'activitat recreativa, o com a conseqüència directa del funcionament d'aquests, o que els hagin patit sense haver-hi assistit.

A les pòlisses de vigència anual, a més de constar-hi el capital assegurat, de conformitat amb aquest capítol, s'hi ha d'indicar la quantia de l'import màxim a indemnitzar per any.

La pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil dels establiments en els quals s'exerceixen activitats de naturalesa sexual s'ha de contractar per les quanties mínimes establertes a les ordenances municipals o, si s'escau, les que determini l'ordenança municipal tipus.

4.2 Rètols obligatoris

Els establiments, els espectacles públics i les activitats recreatives han de disposar dels rètols o de les plaques normalitzades següents, sens perjudici dels altres que estableixi la normativa específica vigent:

- ✓ **D'identificació i d'informació de l'establiment:** és un rètol que ha d'estar col·locat a l'exterior del local o del recinte on es realitzi l'activitat, en un lloc visible per a tothom i proper a l'entrada principal, que ha de contenir les dades següents:

- 1.- NOM DE L'ESTABLIMENT
- 2.- ACTIVITAT/S AUTORITZADA/ES
- 3.- HORARI
- 4.- AFORAMENT MÀXIM AUTORITZAT
- 5.- PROHIBICIÓ D'ENTRADA A MENORS (si s'escau)

- ✓ D'informació de l'exercici del **dret d'admissió i de les condicions** objectives d'accés, en el cas dels establiments i espais oberts al públic que vulguin exercir el dret d'admissió.

- ✓ D'informació amb l'avís sobre els **nivells sonors** a l'interior del local d'acord amb la normativa aplicable (art. 34.2 i annex IV del Reglament d'espectacles)
- ✓ D'informació del **control d'aforament** autoritzat, i de l'ús de càmeres de seguretat, si s'escau.
- ✓ De disposició al servei del públic assistent de **fulls de denúncia/reclamació**.
- ✓ Rètol amb el següent text: "*No es permet la venda ni el subministrament de begudes **alcohòliques** de cap mena als menors de 18 anys*"

Les plaques o rètols normalitzats aquí descrits s'han de redactar, d'acord amb la normativa de política lingüística, en tot cas en català, sense perjudici que el titular en vulgui disposar també de redactades en altres llengües.

4.3 Dret d'admissió

Arran de la derogació del Decret 200/1999, de 27 de juliol, sobre el dret d'admissió, la normativa que regula actualment aquesta temàtica és la llei 11/2009 (arts.5.1.c i 10) i el Reglament d'espectacles de 2010 (arts. 50 i seg.)

El dret d'admissió és la facultat que tenen les persones titulars dels establiments oberts al públic i les persones organitzadores d'espectacles públics i d'activitats recreatives del Catàleg d'espectacles de determinar les condicions d'accés, dins els límits establerts per l'article 10 de la Llei 11/2009, de 6 de juliol, i l'article 14 de la Constitució espanyola.

L'exercici del dret d'admissió no pot comportar, en cap cas, discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió, **discapacitat, orientació sexual, identitat de gènere** (en negreta s'han marcat els nous tres conceptes que introdueix l'art. 10 de la Llei 11/2009) o qualsevol altra condició o circumstància personal o social de les persones usuàries dels establiments i dels espais oberts al públic, tant pel que fa a les condicions d'accés com a la permanència en els establiments i a l'ús i gaudi dels serveis que s'hi presten.

Com a facultat que és (i no obligació) els titulars i organitzadors poden escollir entre exercir el dret d'admissió sobre els seus clients o no fer-ho; en tot cas, si decideixen exercir-lo les condicions del dret d'admissió hauran de ser sempre objectives, públiques i conegudes. S'hauran d'aplicar de manera igual per a tothom i en cap cas podran ser discriminatòries ni contràries als costums vigents en la societat.

Les condicions s'han d'exposar mitjançant rètols ubicats als accessos d'entrada dels establiments i, sempre visibles des de l'exterior. També es poden col·locar, a més a més, a l'interior dels locals.

El titular d'un establiment d'espectacles o activitats recreatives que vulgui exercir el dret d'admissió ha de **comunicar** al Servei Territorial de la Generalitat del Joc i Espectacles de la regió corresponent, mitjançant el model formalitzat que s'adjunta a l'annex d'aquests apunts quines són les condicions d'accés que vol exigir en el seu local i trametre juntament

una còpia del rètol amb les condicions concretes. Des de l'esmentat Servei Territorial es pot requerir la modificació del rètol si es considera que no compleix els límits i requisits legalment establerts. En aquest cas, la persona titular o la persona organitzadora ha de comunicar de nou el rètol a l'administració competent un cop l'hagi corregit.

El full on consten les condicions d'accés, en virtut de les quals es pot exercir el dret d'admissió, ha d'estar degudament **segellat** per l'Administració i ha de **romandre obligatòriament a l'establiment** o lloc on es desenvolupa l'espectacle públic o l'activitat recreativa.

Tanmateix, qualsevol modificació que es produeixi de les condicions del dret d'admissió s'ha de tramitar de conformitat amb el mateix procediment regulat pels apartats anteriors.

L'exercici i la publicitat del dret d'admissió és immediat un cop es comunica a l'Administració i aquesta posa un registre d'entrada a la comunicació i a les condicions d'accés, ja no existeix el termini de 30 dies que exigia l'anterior normativa.

D'altra banda, el Reglament d'espectacles, al seu article 52, estableix un seguit de situacions en les quals els titulars, organitzadors o persones encarregades dels locals estan **obligats** a impedir l'accés a:

1. Les persones que vulguin accedir-hi un cop superat l'aforament màxim autoritzat establert a la llicència.
2. Les persones que manifestin actituds violentes o que incitin públicament a l'odi, la violència o la discriminació per motius de naixement, raça, sexe, religió, opinió, discapacitat, orientació sexual, identitat de gènere o qualsevol altra condició o circumstància social o personal, i, en especial, a les que es comportin de manera agressiva o provoquin aldarulls a l'exterior o a l'entrada, a les que portin armes o objectes susceptibles de ser utilitzats com a tals i a les que portin robes, objectes o símbols que incitin a la violència o suposin apologia d'activitats contràries als drets fonamentals reconeguts a la Constitució.
3. Les persones que mostrin símptomes d'embriaguesa o que estiguin consumint drogues o substàncies estupefaents o mostrin símptomes d'haver-ne consumit.
4. Les persones que no compleixin les condicions d'edat mínima requerida, d'acord amb les obligacions que preveu l'article 53 del Reglament.

Si alguna persona es troba dins de l'establiment obert al públic o al lloc on es realitza l'espectacle públic o l'activitat recreativa en les condicions a què es refereixen els paràgrafs anteriors d'aquest article, la persona titular, organitzadora o responsable ha d'expulsar-la, per a la qual cosa pot requerir l'assistència de la policia de Catalunya.

Cal recordar que la sola llegenda de “Reservat el dret d'admissió” és insuficient per denegar l'entrada a una persona, no té cap valor. La infracció es donaria quan es fes ús del dret d'admissió sense poder fer-ho.

4.4 Vigilants de seguretat i personal de control d'accés

El Reglament 112/2010 d'espectacles estableix quins són els establiments que tenen l'obligació de disposar de vigilants de seguretat i/o personal de control d'accés. En tot cas, abans de veure quins són els locals i les activitats recreatives obligades cal primer distingir la figura del vigilant de la del controlador d'accés així com les seves funcions i habilitacions.

4.4.1 El vigilant de seguretat

El **vigilant de seguretat** és una de nou especialitats de personal de seguretat privada que existeixen segons la Llei de seguretat privada 5/2014 i el Reglament de Seguretat Privada. Les especialitats del personal de seguretat privada, està integrat pels vigilants de seguretat i la seva especialitat de vigilants d'explosius, els escortes privats, els guardes rurals i les seves especialitats de guardes de caça i guardapesques marítics, els caps de seguretat, els directors de seguretat i els detectius privats

Les funcions dels vigilants de seguretat en l'àmbit d'espectacles consisteixen en la vigilància i protecció dels establiments d'oci i les persones que es trobin en el seu interior, evitant que es produeixin alteracions d'ordre públic així com també la comissió d'actes delictius o infraccions amb relació a l'objecte de la seva protecció.

Estan obligats a posar immediatament a disposició dels membres de les FCS als delinqüents amb relació a l'objecte de la seva protecció, així com els instruments, efectes i proves dels delictes, i no poden procedir a interrogar-los.

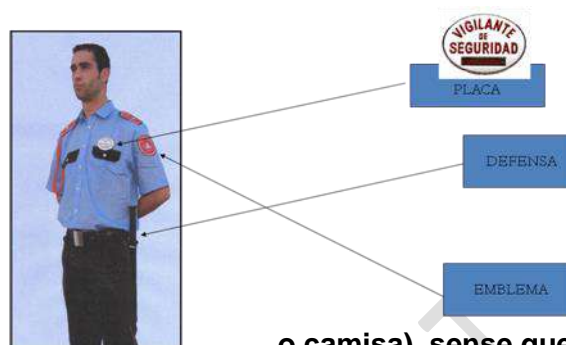
Aquestes funcions són **exclusives** dels vigilants de seguretat i no poden ser assumides pels controladors d'accessos, els quals tenen unes altres funcions que es veuran més endavant.

Per poder prestar serveis de seguretat, el vigilant ha d'estar **adscribit a una empresa de seguretat** autoritzada, que pot ser tant d'àmbit autonòmic com estatal.

Per desenvolupar les seves funcions, els vigilants de seguretat hauran de portar **obligatòriament l'uniforme** que l'empresa de seguretat tingui autoritzat.

El document que habilita a un vigilant de seguretat per exercir les seves tasques és la **targeta d'identitat professional** obligatòria sempre durant la prestació del servei i expedida pel Ministeri d'Interior amb un número que l'identifica de forma concreta.

A més a més, és obligatori que a la uniformitat estigui sempre visible el distintiu de vigilante de seguretat que consisteix en una placa ovalada i apaïxada de vuit centímetres d'ample per sis d'alt, amb fons blanc i on consta l'expressió "Vigilante de Seguridad". Caldrà que consti, en la part inferior de la placa el número de la targeta d'identitat professional. Aquest distintiu es portarà sempre en la part superior esquerra, corresponent al pit, de la peça de roba exterior (anorac, jaqueta o camisa), sense que pugui quedar ocult per una altra peça de roba o element que el vigilante porti. No podran anar uniformats ni fer ús dels seus distintius fora dels llocs i hores de servei i dels exercicis de tir (art.87 RSP).

o camisa), sense que

Orden INT/318/2011, de 1 de febrero, sobre personal de seguridad privada.

Artículo 14 Tarjeta de identidad profesional

- 1.** La tarjeta de identidad profesional del personal de seguridad privada tendrá las características que se determinan en el anexo V de la presente Orden.
- 2.** La tarjeta de identidad profesional incluirá las habilitaciones para las que el titular se encuentre autorizado. Tendrá un período de validez de diez años, a contar desde la fecha de su expedición, sin perjuicio de la necesidad de obtención de duplicados cuando se hubiere perdido, sustraído o deteriorado de modo que sea difícil la identificación.
- 3.** Esta tarjeta de identidad profesional será personal e intransferible y servirá para acreditar la condición del titular en los casos y circunstancias en que el ejercicio de su función lo requiera y siempre que le sea exigida por los ciudadanos, la Autoridad o sus Agentes.

Artículo 15 Cartilla profesional

- 1.** La cartilla profesional de los vigilantes de seguridad y guardas particulares del campo se ajustará a las características que se determinan en el anexo VI de la presente Orden.
- 2.** La cartilla profesional se entregará con la tarjeta de identidad profesional y la Jefatura Superior de Policía o Comisaría Provincial correspondiente, o, en su caso, la Comandancia de la Guardia Civil, sellará la primera hoja.
- 3.** Las anotaciones de las altas y bajas se efectuarán por las empresas en el momento en que se produzcan, salvo las relativas a las de los guardas particulares del campo y sus especialidades no integrados en empresas, que las efectuarán las personas físicas o jurídicas contratantes o los propios guardas, de darse el caso de desarrollar su función por cuenta propia, cumplimentándose las de los cursos de formación permanente por los centros de formación o responsable policial correspondiente, y las relativas a las menciones honoríficas, por la Jefatura Superior de Policía, Comisaría Provincial o Comandancia de la Guardia Civil correspondiente, o por los órganos o unidades centrales respectivos.
- 4.** En el caso de prestar servicios, simultáneamente, en varias empresas de seguridad, la cartilla deberá ser cumplimentada en los apartados de altas y bajas y sellada por todas ellas, y permanecerá en custodia en la empresa cuyo contrato sea de mayor jornada o, en su caso, en la que tenga mayor antigüedad.
- 5.** Cuando finalice la relación laboral, la empresa de seguridad entregará la cartilla a su titular, permaneciendo ésta bajo su custodia hasta el momento de su entrega a la nueva empresa que le contrate.
- 6.** En el supuesto de guardas particulares del campo y sus especialidades, no integrados en empresas de seguridad, la referida cartilla permanecerá en su poder durante la relación contractual con las personas físicas o jurídicas contratantes.

Artículo 16 Cartilla de tiro

- 1.** La cartilla de tiro se acomodará a las características que se determinen y al modelo que se apruebe por la Secretaría de Estado de Seguridad, a propuesta de la Dirección General de la Policía y de la Guardia Civil, ámbito de la Guardia Civil.
- 2.** La cartilla de tiro se entregará a su titular, con la licencia de armas, y le será de aplicación lo dispuesto en el apartado quinto del artículo anterior.

Puesta en marcha de la nueva Tarjeta de Identidad Profesional (TIP) de Seguridad Privada

El B.O.E. Nº 42, de 18 de febrero de 2011, publicaba, entre otras, la [Orden INT/318/2011](#), de 1 de febrero, sobre personal de seguridad privada, la cual entró en vigor el 18 de agosto del mismo año.

Entre otras novedades, el Anexo V determinaba las nuevas características de la Tarjeta de Identidad Profesional o TIP, dándole un nuevo formato y unificando, en un solo documento, todas las habilitaciones, otorgadas por el CNP, de las que el profesional de seguridad privada sea titular, siendo ésta una novedad que pretende conseguir una mayor seguridad jurídica y un mejor control administrativo de las expediciones, al tiempo que supone una racionalización y disminución del gasto.

Una vez finalizado los procedimientos técnicos de diseño e impresión, ya se está en disposición de proceder a la implementación de la TIP, en su nuevo formato, para las nuevas habilitaciones que se expidan.

Las actuales tarjetas mantendrán su validez hasta que llegue la fecha de su caducidad, es decir, diez años a partir de la fecha en que fueron expedidas. Por lo que en ese período de tiempo coexistirán ambos formatos. El diseño final de una tarjeta, una vez impresa será el siguiente:

Tal y como establece la [Orden INT/318/2011](#), los elementos son los siguientes:

Anverso:

- Fotografía.
- Fecha de validez de la tarjeta: Que será de 10 años a partir de la fecha de expedición, indicada en el reverso

Reverso:

- Nombre y dos apellidos.
- T.I.P.: Que será el DNI o NIE del titular de la tarjeta.
- Nº de habilitación: Que coincide con el hasta hoy número de TIP para cada habilitación.
- Fecha de habilitación.
- Expedida el: Día exacto de la impresión de la tarjeta.
- Equipo: Terminal de la UCSP que realizó la impresión.

En aquellas habilitaciones que no sean poseídas, los campos “Nº de Habilitación” y “Fecha de habilitación” vendrán rellenos con asteriscos (*****).

Con respecto a los ciudadanos que soliciten la expedición o renovación de su tarjeta, las únicas modificaciones en la documentación a presentar son las siguientes:

- En el campo del Formulario, relativo al DNI – NIE, **se hará constar siempre el NIF o el NIE, con todas sus letras y números.**
- Las fotografías a aportar por los interesados deberán cumplir los mismos requisitos que las que se aportan para la expedición del DNI ó NIE, las cuales son:
 - **Fotografía reciente, en color, del rostro del solicitante, tamaño 32 por 26 milímetros, con fondo uniforme blanco y liso, tomada de frente con la**

cabeza totalmente descubierta y sin gafas de cristales oscuros o cualquier otra prenda que pueda impedir o dificultar la identificación de la persona.

Cualquier duda al respecto de este nuevo procedimiento, podrá resolverse a través de cualquiera de las 55 Unidades de Seguridad Privada del Cuerpo Nacional de Policía.

El personal de seguretat privada té l'obligació especial d'auxiliar a les forces i cossos de seguretat en l'exercici de les seves funcions, de prestar-los la seva col·laboració i de seguir les seves instruccions en relació a les persones, els béns, establiments o vehicles dels quals tinguessin encarregades la seva protecció, vigilància o custòdia.

Finalment, pel que fa als **mitjans de defensa**, els vigilants de seguretat portaran obligatòriament la defensa en la prestació del servei. La defensa reglamentària és de color negre de goma semirígida de 50 cm de llarg. El fet de disposar de manilles no és obligatori i dependrà de la decisió del cap de seguretat de l'empresa.

4.4.2 El controlador d'accés

S'entén per personal de control d'accés la persona o persones que exerceixen les funcions d'admissió i control d'accés del públic a l'interior de determinats establiments o espais oberts al públic d'espectacles públics o activitats recreatives, i que es troben sota la dependència contractual de la persona titular o organitzadora d'aquestes activitats. .

El controlador d'accés, és una figura que, d'entrada es distingeix del vigilant perquè no pot anar uniformada.

Disposa també d'una habilitació concreta expedida, en aquest cas, per la Direcció General del Joc i d'Espectacles i que és obligatori que la dugui sempre en l'exercici de les seves funcions, és el **carnet professional**:

D'altra banda, el personal de control d'accés ha de portar de forma visible el següent distintiu:

Fins l'aprovació i entrada en vigor del nou Reglament d'espectacles, els carnets professionals de controladors d'accés eren vàlids de forma indefinida. Actualment, això ha canviat i ara tenen caducitat: el carnet i distintiu professionals tenen **una vigència de 4 anys**. La caducitat del carnet i distintiu professionals comporta la inhabilitació del seu titular per poder desenvolupar les funcions de personal de control d'accés, i no es poden contractar a aquests efectes, ni prestar aquestes funcions, mentre no es faci efectiva la renovació corresponent.

La Direcció General del Joc i d'Espectacles ha de **revocar** l'habilitació per exercir les funcions de control d'accés quan es donin les causes següents:

- Haver superat en un any el període de vigència del carnet sense haver demanat la seva renovació.
- Haver estat condemnat per algun dels delictes previstos en el Codi penal contra les persones, el patrimoni o la salut pública.
- Haver estat sancionat administrativament per resolució ferma, per la comissió de dues o més faltes de caràcter greu o molt greu, durant el període d'un any, en relació amb l'exercici de les funcions que els són pròpies.

Per tant, si com a policies tenim coneixement que un controlador d'accés pot incórrer en algun d'aquests supòsits, doncs, caldrà traslladar la informació a l'organisme competent en especial de la implicació de qualsevol controlador d'accés com autor d'un fet delictiu contra les persones, el patrimoni, o la salut pública amb independència de què la persona hagi estat detinguda o no. Es facilitarà el número de diligències instruïdes.

La resolució de revocació de l'habilitació per exercir les funcions de control d'accés comporta la retirada del carnet i distintiu professionals, amb la corresponent privació per exercir les funcions pròpies de personal de control d'accés.

Notificada la resolució de revocació, la persona interessada ha de presentar el seu carnet i distintiu professionals davant la direcció general o els serveis territorials competents en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives, en el termini de deu dies hàbils a comptar de la citada notificació.

Les **funcions** específiques del personal de control d'accés són les següents:

- a) No permetre l'accés a les persones que no compleixin les condicions establertes per la persona titular de l'establiment o la persona organitzadora, en exercici del dret d'admissió.
- b) Impedir l'accés a l'interior del local a les persones que es troben en algun dels supòsits de limitació general d'accés.
- c) Fer complir la normativa sobre limitació de l'entrada de les persones menors i, a aquests efectes, comprovar l'edat de les persones que hi pretenguin accedir, mitjançant l'exhibició dels documents oficials d'identitat.

d) Controlar que en cap moment l'afluència de públic superi l'aforament màxim autoritzat i, en conseqüència, no permetre l'entrada de més públic.

e) Prohibir l'accés del públic a partir de l'hora límit de tancament o, si s'escau, un cop iniciat l'espectacle o activitat, d'acord amb les seves condicions específiques.

f) Informar immediatament als vigilants de seguretat privada, de les alteracions de l'ordre que es produeixin en els accessos, sense perjudici de les actuacions que puguin dur a terme per vetllar per la integritat física de les persones i els béns, quan la urgència ho requereixi. Si no hi ha vigilants de seguretat privada, han d'informar directament la policia de Catalunya d'aquestes alteracions.

g) En cas necessari, auxiliar les persones que requereixin assistència sanitària i trucar al telèfon d'emergències corresponent.

h) Permetre i facilitar les inspeccions o els controls reglamentaris a les persones que realitzin aquestes funcions.

Cal recordar que en cap cas el personal de control d'accés no pot assumir ni exercir les funcions pròpies dels vigilants de seguretat privada.

La Llei 5/2017 a modificat l'apartat 2 de l'article 24 de la Llei 11/2009. A tal efecte el personal responsable del control d'accés i d'aforament dels establiments oberts al públic ha de complir els requisits professional i d'idoneïtat necessaris. Aquest persona ha d'assistir a cursos de formació impartits per un centre degudament habilitat i superar les proves de selecció que convoqui la direcció general competent en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives.

4.4.3 Establiments obligats a disposar de vigilants de seguretat i/o controladors d'accés

Segons els articles 43 i 57 del Reglament d'espectacles, tenen l'obligació de disposar de personal de control d'accés i/o vigilants de seguretat els establiments públics on es realitzen:

- 1.- **espectacles musicals**
- 2.- **activitats recreatives musicals** (inclosos els locals de naturalesa sexual)
- 3.- **locals de règim especial**
- 4.- **espectacles públics i activitats recreatives musicals de caràcter extraordinari**

Pel que fa al nombre concret de vigilants i controladors serà l'aforament de cada establiment o espai obert al públic el que ho determinarà seguint els següents barems:

Espectacles musicals, activitats recreatives musicals i activitats de caràcter extraordinari

AFORAMENT	VIGILANTS DE SEGURETAT
A partir de 500 pers.	1
A partir de 1000 pers.	2

1 V/S més per cada 1000 p. més d'aforament

CONTROLADORS D'ACCÉS	AFORAMENT
2	De 150 a 500 pers.
3	De 501 a 1000 pers.
4	De 1001 a 2000 pers.

1 C/A més per cada 1000 p. més d'aforament

Establiments de règim especial

AFORAMENT	VIGILANTS DE SEGURETAT	CONTROLADORS D'ACCÉS	AFORAMENT
Fins a 500 pers.	1	1	Fins a 150 pers.
		2	De 151 a 500 pers.
De 501 a 1000 pers.	2	3	De 501 a 1000 pers.
De 1001 a 2000 pers.	3	4	De 1001 a 2000 pers.

A partir de 2000 persones d'aforament **1 V/S + 1 C/A** per cada 1000 persones més

Establiments de naturalesa sexual amb reservats annexes

AFORAMENT	VIGILANTS DE SEGURETAT	CONTROLADORS D'ACCÉS	AFORAMENT
De 0 a 49 pers.	1	0	-----
De 50 a 99 pers.	2	0	-----
De 100 a 149 pers.	3	0	-----
De 150 a 199 pers.	4	2	De 150 a 500 pers.
1 V/S més per cada fracció de 50 persones més		3	De 501 a 1000 pers.
		4	De 1001 a 2000 pers.

1 C/A més per cada 1000 p. més d'aforament

La presència dels vigilants de seguretat i/o dels controladors d'accés és obligada durant tot l'horari de funcionament dels diferents locals on es portin a terme les activitats esmentades anteriorment.

Estan exempts de l'obligació de disposar de vigilants de seguretat els espectacles públics i les activitats recreatives **organitzats per un ens local**, sempre que la seguretat de les persones usuàries quedi garantida degudament per la policia municipal, policia local o guàrdia urbana, i així ho acrediti la memòria de seguretat respectiva.

Cal afegir, finalment, que el Director dels Serveis Territorials del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (DIRIP) a Girona, pot reduir, eximir, ampliar o fins i tot obligar a que disposin de vigilants de seguretat establiments amb aforaments diferents als que consten a les graelles de la pàgina anterior. Tot dependrà de les circumstàncies de cada local, la seva ubicació i l'interès per a la seguretat ciutadana.

4.5 Horaris

A data d'avui disposem de la Ordre INT/358/2011³, de 19 de desembre, per la qual es regulen els horaris dels establiments oberts al públic, dels espectacles públics i de les activitats recreatives sotmesos a la Llei 11/2009, del 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i de les activitats recreatives, i al seu Reglament publicada en el DOGC 6030 del 22 de desembre de 2011. Aquesta Ordre va entrar en vigor l'endemà de la seva publicació.

S'entén per hora d'obertura dels establiments oberts al públic, dels espectacles públics i de les activitats recreatives, el moment a partir del qual es permet l'accés de les persones espectadores o usuàries d'aquests. (article 2.1 de la Ordre INT/358/2011)

Es considera hora d'inici aquella en què, a partir de l'hora d'obertura, comenci l'espectacle o activitat. En determinats supòsits d'activitats recreatives i espectacles públics l'hora d'obertura pot coincidir amb l'hora d'inici. (article 2.2 de la Ordre INT/358/2011)

D'acord amb l'article 71 del Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives, a partir de l'hora límit de tancament no es pot permetre l'accés de cap persona usuària o consumidora, no es pot servir cap consumició, ha de deixar de funcionar la música, han de cessar totes les activitats recreatives o d'espectacle públic que s'estiguin realitzant i s'ha d'encendre tot l'enllumenat interior. Tenir en compte aquests aspectes que s'han d'anotar de forma expressa a la corresponent acta de denúncia tramitada, per acreditar que reglamentàriament no s'ha complert amb allò establert. A data d'avui existeix una acta normalitzada pel cos de Mossos d'Esquadra i la Subdirecció de Coordinació de Polícies Locals amb la nomenclatura A46 d'infracció horària.

L'horari de les terrasses i dels vetlladors és el mateix de l'espectacle públic o activitat recreativa, llevat que s'estableixi en les respectives ordenances municipals un horari més

³ Resta derogada l'Ordre IRP/181/2007, de 30 de maig, per la qual es determinen els horaris màxims de determinats establiments públics destinats a espectacles públics i/o activitats recreatives, sotmesos a la Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics

restrictiu. Hem de recordar l'autonomia reglamentària local en aquest aspecte que recullen innumerables Ordenances de Via Pública i Civisme.

Hom sempre demana quin marge de tolerància existeix entre l'horari de tancament establert i la infracció detectada. Aquí ens hem de remetre a que la norma estableix ja *per se* un clar marge de tolerància reflectit en la perllongació per desallotjament. Existeix per tant un horari clar de tancament que *de facto* es perllonga per a facilitar la sortida i tancament del local. Sembla evident, per tant, que un cop superat aquest horari de tancament i desallotjament, suposaria infracció a la norma. Tot i això, sembla un criteri encertat des d'un punt de vista pràctic i jurídic que es doti d'argumentació suficient la tramitació de la infracció, i en conseqüència es pugui establir de forma objectiva una clara intenció de voler superar l'horari establert a la normativa, essent necessària una infracció horària que no es motivi en simples minuts escassos que doti de suficient entitat la denúncia formulada a l'efecte.

Pel que fa a les activitats recreatives, els horaris que actualment estan en vigor són:

Activitats recreatives	Diumenge a dijous		Divendres, dissabtes i vigílies de festius
	Obertura	Tancament	Tancament
A.R. de restauració			
BAR, RESTAURANT, BAR-RESTAURANT	06:00h	02:30h	03:00h
SALÓ DE BANQUETS	06:00h	02:30h	03:00h
A.R. musicals			
BAR MUSICAL	12:00h	02:30h	03:00h
RESTAURANT MUSICAL	06:00h	02:30h	03:00h
CAFÈ TEATRE I CAFÈ CONCERT	17:00h	04:30h	05:00h
SALA DE CONCERT	17:00h	04:30h	05:00h
DISCOTECA	17:00h	05:00h	06:00h
SALA DE FESTES	17:00h	05:00h	06:00h
SALA DE BALL	17:00h	05:00h	06:00h
DISCOTECA DE JOVENTUT	17:00h	22:00h	22:00h
SALA DE FESTES I CONCERTS D'INFÀNCIA I JOVENTUT	11:00h	19:00h	19:00h
ESTABLIMENTS DE RÈGIM ESPECIAL	07:00h	14:00h	14:00h
LOCALS DE NATURALESA SEXUAL AMB RESERVATS ANNEXES	17:00h	04:00h	05:00h

A partir de l'hora límit de tancament no es pot permetre l'accés de cap persona usuària o consumidora, no es pot servir cap consumició, ha de deixar de funcionar la música, han de cessar totes les activitats recreatives o espectacles públics que s'estiguin realitzant, s'ha d'encendre tot l'enllumenat interior i s'ha d'informar el públic que ha arribat l'hora de tancament i que disposen d'un màxim de **30 minuts** per sortir, si l'aforament màxim autoritzat és de **fins a 500 persones**, o de **45 minuts**, si l'aforament màxim autoritzat és de **més de 500 persones**. (article 10 de la Ordre INT/358/2011).

Un cop transcorregut aquest període, el personal del titular de l'establiment o de la persona organitzadora de l'espectacle públic o activitat recreativa ha de demanar que surti de l'establiment el públic que resti a l'interior.

En el cas d'aquells establiments oberts al públic que, sobre la base d'acumular llicències compatibles per a diversos tipus d'espectacles i activitats recreatives, poden romandre oberts de manera ininterrompuda, han d'assegurar que, en tot cas i com a mínim, tancaran dues hores de cada 24, per tal de realitzar les tasques de neteja i ventilació de l'establiment. Aquestes dues hores s'han de determinar expressament a la llicència, autorització o comunicació prèvia.

Els establiments, recintes i instal·lacions compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Ordre han de col·locar en els seus accessos, visible des de l'exterior, una placa o rètol d'identificació en què s'indiqui l'horari d'obertura i tancament del local, d'acord amb el que estableix l'article 72 i l'annex IV del Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives.

Els alcaldes/ses i delegats/es territorials del Govern de la Generalitat, poden establir **ampliacions o reduccions** de l'horari de tancament dels establiments públics d'espectacles i activitats recreatives.

El límit màxim que pot assolir l'ampliació horària serà d'**una hora**.

Els alcaldes/es només poden fer les ampliacions de l'horari de tancament en cas de festes locals, patronals, nadalenques, revetlles populars i carnestoltes. Aquestes ampliacions s'han de fer mitjançant resolució motivada, en la qual s'establirà el període de vigència de l'autorització.

En relació a la reducció de l'horari els alcaldes o les alcaldesses, dins els respectius termes municipals, poden establir reduccions dels horaris que preveu aquesta Ordre, per un màxim de dues hores. Les reduccions es poden acordar de manera excepcional per a locals concrets o per a locals concentrats en determinades zones, quan ocasionen molèsties al veïnatge del seu entorn físic, o bé per raons de seguretat, degudament acreditades i amb els informes policials corresponents en ambdós supòsits. Aquestes limitacions s'han d'acordar mitjançant resolució motivada i s'han de comunicar a la direcció general competent en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives i a la direcció general competent en matèria de policia del departament competent en matèria de seguretat pública.

A banda d'aquestes ampliacions horàries, els Delegats Territorials del Govern de la Generalitat poden autoritzar **horaris especials** en els establiments de bar, restaurant i bar-restaurant situats fora del nucli urbà de les poblacions i també els situats a les

carreteres, aeroports, estacions de ferrocarril o en altres llocs anàlegs destinats al servei de viatgers, així com, els destinats al servei dels treballadors amb horaris nocturns o de matinada.

Existeix un horari especial per a la nit de Cap d'any. Els espectacles públics, els bars musicals, els restaurants musicals, les sales de concert, els cafès teatre, els cafès concert, els bars, els restaurants, els restaurants bar i els salons de banquets poden perllongar l'horari de tancament durant la nit de Cap d'any en seixanta minuts sobre l'horari màxim de tancament a què fan referència els articles 3 a 5. Així mateix, en les discoteques, les sales de ball i les sales de festes amb espectacles, la prolongació horària pot ser de noranta minuts sobre l'horari màxim de tancament que preveu l'article 4. (tots els articles fan referència a la Ordre INT/358/2011)

Horaris especials en períodes de vacances i en determinades festivitats. Les activitats recreatives de bar musical, restaurant musical, sala de concert, cafè teatre, cafè concert, restaurant, bar, restaurant bar i saló de banquets poden perllongar l'horari màxim de tancament en trenta minuts sobre l'horari general de tancament, i les discoteques, sales de ball i sales de festes amb espectacle en quaranta-cinc minuts sobre l'horari general de tancament, en els períodes següents:

- a) De dijous a dilluns de Setmana Santa.
- b) De dijous a dimarts de Carnestoltes.
- c) Del 21 de desembre al 6 de gener, llevat la nit de Cap d'any.
- d) De l'1 de juny al 15 de setembre.
- e) Amb motiu de les festes locals o patronals de cada municipi. Aquestes ampliacions no es podran efectuar en els períodes a què fan referència les lletres a) a d), ni la nit de Cap d'any.
- f) Amb ocasió d'altres esdeveniments de caràcter firal, certàmens, exposicions, revetlles populars o anàlegs, que hagin estat qualificats com d'interès turístic pel propi ajuntament o per l'òrgan competent de la Generalitat de Catalunya, amb el límit màxim de sis dies per any natural. Aquestes ampliacions no es podran efectuar en els períodes a què fan referència les lletres a) a d), ni la nit de Cap d'any.

Les ampliacions generals dels horaris a què fa referència l'apartat anterior d'aquest article són acumulatives respecte de l'horari general.

4.6 Fulls de reclamació/denúncia

El Decret 121/2013 de 26 de febrer de 4 de març, regula els fulls de reclamació/denúncia i estableix que totes les persones físiques i jurídiques que comercialitzin béns o prestin serveis directament a les persones consumidores o usuàries en l'àmbit territorial de Catalunya hauran de disposar de fulls de reclamació/denúncia oficials.

Queden exclosos de l'aplicació d'aquest decret:

- Els fedataris públics o fedatàries públiques o el personal que exerceixi potestats públiques sempre que sigui retribuït mitjançant aranzel.
- Els serveis públics prestats directament per l'Administració.
- Els centres que imparteixen ensenyaments reglats.
- Totes aquelles activitats que disposen de normativa específica en matèria de fulls de queixa, reclamació o denúncia.

El decret 121/2013 i també el nou Reglament d'espectacles estableixen que els fulls de reclamació/denúncia oficials **han de romandre a l'establiment** on es dugui a terme l'activitat comercial o de serveis a la persona consumidora o usuària, i seran lliurats a la persona que ho sol·liciti, encara que no hagi formalitzat cap tracte comercial amb l'empresa.

En les relacions de consum fora d'establiment comercial incloses les activitats de prestació de serveis a domicili, els fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia, les han de portar les persones que comercialitzin el bé o prestin el servei i les han de lliurar a la persona consumidora que ho sol·liciti, encara que no s'hagi formalitzat cap tracte comercial amb l'empresa. A més, l'empresari o empresària ha d'informar sobre l'existència i disponibilitat dels fulls oficials en tota la informació comercial documentada que es faciliti a les persones consumidores.

En les relacions de consum a distància, si l'empresari o empresària disposa d'un web o adreça de correu electrònic, pot posar a disposició de les persones consumidores els fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia al web o, prèvia sol·licitud formulada mitjançant correu electrònic, enviar-les en suport electrònic. L'empresari que disposi d'aquestes ha d'informar de la seva existència i, en qualsevol cas, de la direcció completa on les persones consumidores poden dirigir les seves queixes i reclamacions.

En les relacions de consum per mitjà de màquines automàtiques, la persona consumidora pot dirigir-se o bé al telèfon gratuït d'atenció d'incidències o reclamacions, o bé a l'adreça de l'ofertor del bé o servei, per sol·licitar que se li enviïn les fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia.

Tots els establiments obligats a disposar de fulls oficials de reclamació/denúncia resten obligats a exhibir al públic en un lloc visible un cartell on s'anuncï la disponibilitat dels fulls de reclamació/denúncia per a les persones consumidores i usuàries. En aquest cartell també s'haurà d'indicar el número de telèfon de consulta del consumidor: 012.

En el cas que alguna persona interessada formuli una reclamació/denúncia en un establiment obert al públic, espectacle o activitat recreativa, la persona titular o la persona organitzadora **ha d'incorporar la còpia que li correspon a la documentació de l'establiment, l'espectacle o l'activitat recreativa a disposició dels serveis d'inspecció i control i de la policia de Catalunya.**

Els fulls oficials de reclamació/denúncia estan formats per tres exemplars:

- Un original per a la persona denunciant/reclamant
- Un per a l'Administració
- Un per a l'establiment

No obstant això, el decret 121/2013 estableix que els fulls també es podran baixar d'Internet, de forma que no tindran, doncs, el format de tríptic. Les indicacions aniran impreses en català, castellà i anglès. En l'àmbit de la comarca de la Vall d'Aran estaran impresos també en aranès.

La persona consumidora o usuària haurà de trametre l'exemplar del full destinat a l'Administració a:

- L'oficina municipal o comarcal d'informació al consumidor
- Al Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme

La persona consumidora o usuària ha de formalitzar el full en el mateix establiment, almenys en les dades referides a la seva identitat, la identificació de l'establiment, l'exposició clara i concisa dels fets motiu de la reclamació o denúncia, lloc i hora dels fets i signatura.

En relació a la tramitació de les fulles:

- En el cas que el full es formalitzi en l'establiment, l'empresari o empresària, o qui la representi, serà signada en l'espai reservat per a tal fi. En el full s'indicarà la data de lliurament a l'establiment. L'establiment pot formular al·legacions en aquest moment o contestar la persona consumidora en el full. La persona consumidora ha de quedar-se amb dos exemplars del full i l'establiment amb l'altra restant. La signatura de l'empresari, o de qui el representa, només té els efectes de justificant de recepció de la queixa, reclamació o denúncia formulada. La signatura del full es pot suplir pel segell de l'empresa.
- En el supòsit que el full sigui formalitzada sense la presència de l'empresari, o de qui el representa, la persona consumidora l'ha de remetre de manera que permeti tenir constància de la recepció.
- En el cas que es tracti d'una queixa o una reclamació, si la persona consumidora no rep una resposta satisfactòria en el termini màxim d'un mes des que l'empresari o empresària ha tingut coneixement de la seva formulació, pot enviar l'exemplar de la full a un organisme habilitat. En cas que l'organisme habilitat escollit sigui un servei públic de consum, la persona consumidora es dirigirà al servei públic de consum del municipi on està domiciliada o on resideix. Si el municipi on està domiciliada o on resideix la persona consumidora no disposa de servei públic de consum el remetrà l'oficina supramunicipal que escaigui i, si no n'hi ha cap, a l'Agència Catalana del Consum. Aquesta tramesa es realitzarà preferentment per mitjans telemàtics.
- La persona consumidora ha de trametre i aportar la documentació i els elements de prova corresponents en virtut dels quals fonamenta la seva pretensió, així com la resposta de l'empresa quan sigui necessari.
- En el supòsit que es tracti d'una denúncia, la persona consumidora l'ha de remetre, preferentment per mitjans electrònics, juntament amb la documentació i els elements de prova que procedeixin, al servei públic de consum del municipi en el qual està domiciliada o resideix, o on s'hagin produït els fets. Si aquest municipi no disposa de servei públic de consum la remetrà a l'oficina supramunicipal que escaigui i, si no n'hi ha cap, a l'Agència Catalana del Consum.
- En el cas que es tracti d'una denúncia en relació amb una activitat professional subjecta al règim de col·legiació, la persona consumidora la pot remetre, preferentment per mitjans electrònics, juntament amb la documentació i els elements de prova que es corresponguin, al col·legi professional en el qual estigui col·legiat l'empresari o empresària.

- En tots els casos, la documentació es podrà adjuntar en forma de còpia amb l'obligació de conservar els originals, en cas que el servei públic de consum els vulgui comprovar o verificar.

Tenen la consideració d'infracció administrativa:

- La manca de fulls de reclamació/denúncia oficials
- La negativa a facilitar-los
- La tinença de fulls de reclamació/denúncia no oficials que puguin induir a confusió
- La manca del cartell anunciador de la seva disponibilitat
- La negativa a donar les dades necessàries al consumidor per omplir adequadament els fulls de reclamació/denúncia.

4.7 Actuacions amb menors

4.7.1 Accés de menors a establiments públics

D'acord amb l'article 53 del nou Reglament d'espectacles, les persones **menors de 16 anys** tenen prohibida l'entrada a les discoteques, sales de festa, sales de ball, **bars musicals**, sales de concert, cafès concert i cafès teatre, **excepte** quan es realitzin actuacions en directe i vagin acompanyades de progenitors o tutors. En aquest cas, en acabar l'actuació les persones menors d'edat no poden romandre a l'establiment.

Les persones menors de **18 anys** tenen prohibida l'entrada als establiments de **règim especial**. Igualment, els menors de 18 anys no poden accedir als establiments de **naturalesa sexual amb reservats annexes**.

Les persones menors de **14 anys** tenen prohibida l'entrada a les discoteques de joventut. Queden exclosos d'aquesta prohibició els restaurants musicals i les sales festes amb espectacle i concerts d'infància i joventut.

En el supòsit d'espectacles públics o d'activitats recreatives **de caràcter extraordinari** sense reglamentació específica, l'òrgan competent per a autoritzar-los pot prohibir-hi l'assistència als menors. (art.9.3 de la Llei 11/2009 d'espectacles)

És obligatori que als locals esmentats hi hagi un rètol que informi de la prohibició d'accés dels menors a cada cas.

La Llei orgànica 4/2015, de protecció de la seguretat ciutadana, en el seu article 9.1 exposa: "*el document nacional d'identitat serà obligatori a partir dels 14 anys*". El DNI és intransferible, corresponen al seu titular la custòdia i la conservació, sense que en pugui ser privat, ni tan sols temporalment, excepte en els supòsits en què, d'acord amb el que preveu la llei, hagi de ser substituït per un altre document.

Si ens trobem o ens denuncien que hi ha algun menor dins d'un local de pública concurrència dels esmentats en el paràgrafs anteriors, verificarem documentalment, mitjançant el DNI si es tracta d'un menor. Si es comprova aquest fet, s'haurà de requerir

al responsable de l'establiment que faci sortir el menor del local i al mateix temps aixecar l'acta corresponent.

S'ha de tenir en compte que aquest menor pot quedar-se en una situació de desemparament en fer-lo sortir de l'establiment públic i, com a comandament responsable, haurem de determinar la solució que correspongui.

L'admissió de menors en els establiments on tinguin prohibida l'entrada és una infracció a la llei 11/2009 d'espectacles que pot ser **molt greu** o **greu**:

a) És una infracció molt greu quan en tres o més ocasions en un període de sis mesos es dona alguna o algunes de les circumstàncies següents:

- Es constata que els responsables d'un establiment obert al públic, d'un espectacle o d'una activitat recreativa i/o el personal de control d'accés no comproven l'edat de les persones assistents, malgrat que el públic sigui majoritàriament jove.
- Es comprova que **com a mínim cinc** de les persones assistents són menors que tenen prohibida l'entrada.

b) És una infracció greu quan es comprova que dins d'un local hi ha menors en un nombre inferior a cinc (art. 147.1.g del Reglament d'espectacles)

Finalment, cal apuntar que amb l'entrada en vigor del Decret 56/2010, de 4 de maig de segona modificació del Reglament de màquines recreatives i d'atzar, es va permetre la instal·lació de màquines tipus B en bars musicals, sales de ball i sales de festa, així com en els establiments de naturalesa sexual. En aquest sentit, es fa necessari recordar que està prohibit l'ús d'aquestes màquines recreatives tipus B als menors de 18 anys.

4.7.2 Venda o subministrament de begudes alcohòliques i/o tabac a menors

La llei 1/2002, d'11 de març, de tercera modificació de la llei 20/1985, és la norma que prohibeix la venda i el subministrament de begudes alcohòliques als menors de 18 anys. La infracció no serà, en cap cas, el **consum** d'alcohol per part del menor, sinó el subministrament de la beguda alcohòlica a un menor d'edat per part d'un responsable o treballador de l'establiment. Aquest fet haurà de quedar reflectit molt clarament a les actes d'inspecció quan es detecti aquesta infracció.

És obligatori que en els locals de venda i consum de begudes alcohòliques hi hagi una senyalització perfectament visible que faci palesa la prohibició de vendre o subministrar begudes alcohòliques als menors de 18 anys. El format d'aquest rètol està especificat al Decret 200/2002, de 23 de juliol, pel qual es regula la senyalització de les limitacions en la venda de begudes alcohòliques.

Pel que fa al tabac respecte els menors d'edat, està prohibit la venda, el subministrament i també el consum per part d'aquests (Art.9.2 de la llei 11/2009 d'espectacles i normativa específica de Salut sobre el tabac). També és obligatori que a les màquines expenedores de tabac hi hagi un rètol que faci constar aquesta prohibició.

4.8 Altres actuacions en matèria de begudes alcohòliques

El Parlament de Catalunya va aprovar el 14 d'octubre de 2009 la Llei de Salut Pública de Catalunya que va entrar en vigor el 31 d'octubre de 2009.

A la disposició final primera d'aquesta llei es va fer constar el següent:

“2. Es prohibeix la promoció de begudes alcohòliques en establiments, locals i altres espais autoritzats per a subministrar-ne i consumir-ne feta per mitjà d'ofertes promocionals, premis, bescanvis, sortejos, concursos, festes promocionals o rebaixes de preus, que inclouen les ofertes que s'anuncien amb noms com barra lliure, 2x1, 3x1 o altres de semblants”

“3. Es prohibeix la publicitat de les activitats promocionals a què fa referència l'apartat 2 feta per qualsevol mitjà”

Es considerarà infracció a la normativa de Salut no tan sols la promoció de begudes alcohòliques en els formats anteriors o d'altres d'assimilables, sinó també la mera publicitat d'aquestes accions comercials, malgrat que aquestes no s'hagin dut encara a terme. Caldrà aixecar acta de qualsevol infracció que es detecti en aquest sentit. És convenient adjuntar fotografies que demostrin la publicitat realitzada per l'establiment.

D'altra banda, és d'especial interès el contingut de la Llei 8/1998, de 10 de juliol, de segona modificació de la Llei 20/1985 sobre substàncies que poden generar dependència:

*“2. No es poden **vendre ni consumir** begudes alcohòliques en:*

*d) Les àrees de servei i de descans de les autopistes i les **benzineres**, de les 24h a les 8h de l'endemà.*

(...)

e) Tots els establiments oberts al públic (...) de les 23h fins a les 8h de l'endemà, quan ho estableixin les ordenances municipals per raons de seguretat pública.

f) La via pública i la resta de llocs de concurrència pública, quan ho estableixin les ordenances municipals per raons de seguretat pública, tret dels llocs on sigui degudament autoritzat”

*“3. L'expedició de begudes alcohòliques mitjançant **màquines automàtiques** solament es pot realitzar en llocs tancats. La situació de les màquines n'ha de permetre el control per les persones responsables de l'establiment, de manera que s'impedeixi l'accés als menors d'edat”*

Si es detecta qualsevol incompliment als articles esmentats caldrà aixecar acta reflectint els fets.

4.9 Locals de naturalesa sexual amb reservats annexes

Els establiments oberts al públic, així com els seus reservats, en els quals es desenvolupen activitats de naturalesa sexual requereixen **llicència municipal** i estan sotmesos a les limitacions o condicions d'emplaçament i als altres requisits establerts en les ordenances municipals o en la normativa urbanística aplicable o, si no n'hi ha, els que determini l'ordenança municipal tipus (Ordre PRE/335/2003, de 14 de juliol).

La llicència municipal d'aquests establiments **té una validesa màxima de 5 anys** i és transmissible d'un titular a un altre, degut que la resolució GAP/2340/2008, de 15 de juliol del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, va derogar l'article 14 de l'Ordre PRE/335/2003 que, fins aleshores, no permetia la transmissió d'aquest tipus de llicència municipal.

Es considera prestació de serveis de naturalesa sexual, l'activitat exercida de manera lliure i independent pel prestador o la prestadora del servei amb altres persones, a canvi d'una contraprestació econòmica, i sota la seva pròpia responsabilitat, sense que hi hagi cap vincle de subordinació pel que respecta a l'elecció de l'activitat.

Als locals de naturalesa sexual només es pot dur a terme l'activitat sexual única i exclusivament a l'interior dels reservats, els quals són annexos a les dependències principals del local.

L'accés als locals s'ha de fer directament des de la via pública, i l'accés als seus reservats s'ha de fer des de l'interior del local.

Aquests establiments, així com els seus reservats, a més de complir les condicions d'higiene i salubritat establertes a la normativa específica en matèria de salut, han de complir els requisits que estableixin les ordenances municipals, o, si no n'hi ha, els que determini l'ordenança municipal tipus (per exemple l'espai destinat a bany ha de ser independent, de superfície no inferior a 3m², amb aigua freda i calenta; els reservats s'han de netejar i desinfectar després de cada utilització i això s'ha de fer constar en un full visible a l'entrada de cada unitat, etc)

En aquests locals s'ha de garantir a totes les persones usuàries l'obtenció de preservatius, degudament homologats i amb data de caducitat vigent, que es poden lliurar personalment o bé mitjançant màquines expenedores. En l'interior dels locals s'ha de fixar, en un lloc perfectament visible per a les persones usuàries, un rètol advertint que l'ús de preservatiu és la mesura més eficaç per prevenir les malalties de transmissió sexual.

Està **prohibida l'entrada de menors d'edat** a aquests tipus d'establiments, i així s'ha de fer constar en cartells perfectament visibles des de l'exterior. La persona titular del local o la persona o persones que designi per controlar l'accés són responsables de fer complir aquesta prohibició i, per tant, per permetre l'entrada, poden requerir la documentació oficial d'identitat.

Les persones titulars dels establiments destinats a aquesta activitat han de complir la normativa de protecció de dades, i han de garantir la confidencialitat de les dades de

caràcter personal de les persones que exerceixen activitats de naturalesa sexual, així com dels clients del local.

Pel que fa a l'assegurança de responsabilitat civil obligatòria, les quanties mínimes que el titular del local ha de contractar venen definides a l'article 22 de l'Ordre PRE/335/2003 i són les següents:

- Aforament fins a 50 persones: pòlissa de mínim 300.507.- eur
- Aforament de 50 a 100 persones: pòlissa de mínim 601.013.- eur
- Aforament de més de 100 persones: pòlissa de mínim 901.619.- eur

L'horari d'aquests locals està determinat per l'únic article que està en vigor del Decret 217/2002, d'1 d'agost, l'article 13: Obertura a partir de les 17 hores i tancament fins les 4 hores. L'horari de tancament es perllongarà per un període d'una hora més les nits dels divendres, dissabtes i vigílies de festius.

4.10 Establiments de règim especial (after hours)

El Decret 112/2010 d'aprovació del nou Reglament d'espectacles és la primera norma de caràcter autonòmic a Catalunya que defineix i regula l'activitat coneguda popularment com a after hours (a banda de les referències que es fan a la Llei 11/2009).

Els establiments de règim especial són aquells establiments d'activitats recreatives musicals que estan subjectes a un horari especial, que es caracteritzen pel fet de poder romandre oberts al llarg del dia, actualment de 07h a 14h. No s'ha fet una definició exhaustiva del que consisteix en realitat l'activitat en si, només que serà de caràcter musical. El motiu ha estat perquè l'important d'aquesta activitat és el tipus d'horari que realitza.

Requereixen de llicència municipal, amb informe vinculant previ de la Generalitat, en els municipis de més de 50.000 habitants, o autorització de la Generalitat, prèvia conformitat de l'ajuntament afectat, en la resta de municipis. La Generalitat pot delegar aquesta competència als ajuntaments que així ho sol·licitin.

L'article 118 i següents del Reglament d'espectacles estableixen les condicions obligatòries que es demanen a aquest tipus de locals, la majoria ja han estat tractades al llarg del temari:

- Vigilants de seguretat i controladors d'accés
- Disponibilitat d'infermeria (o farmaciola més ambulància) amb independència de l'aforament del local, sempre obligatòria.
- Prohibició d'accés als menors de 18 anys.
- Disponibilitat de sistemes automàtics de control d'aforament

4.11 Festes rave o no autoritzades

Una “rave”, o també “free party”, és un esdeveniment de música i ball que dura tota la nit i en ocasions fins i tot part del dia o dies següents, on un seguit de disc-jockeys barregen tot tipus de sons electrònics, bàsicament *Trance* i *Techno*. Es celebren tant en llocs oberts com tancats, preferint sempre els llocs oberts a l’aire lliure. El terme anglès “rave”, a efectes policials no és més que una festa il·legal o no autoritzada i és justament per aquest motiu que és perseguible d’ofici.

- Actuació policial amb anterioritat a la celebració de la festa rave:
Es busca evitar que la festa “rave” es celebri, per tant, és molt important recopilar el màxim d’informació, ja sigui per algun *flyer*, cartells o per contactes amb personal dels locals d’oci nocturn, etc.
Avançar-se a la celebració d’una festa implica reduir al mínim la intervenció policial i el malbaratament de recursos.
- Actuació policial durant la celebració de la festa rave:
Els agents de Seguretat Ciutadana són habitualment els que reben la notícia en primera instància de la celebració d’una festa “rave” a una població concreta. Aquesta notícia moltes vegades sol provenir de la trucada d’un veí que es queixa del soroll o de l’acumulació de gent i cotxes al lloc.

Caldrà traslladar-se al lloc de la festa, tot comprovant la notícia que tingui i recopilant la següent informació per aixecar l’acta administrativa en el moment que sigui possible:

- Lloc on es celebra la festa:
 - Via pública, local privat, solar abandonat, nau abandonada, ...
 - Proximitat d’habitatges o de nuclis urbans
 - Afectació a vies de circulació (embussos/talls de vies/ etc.)
- Assistència:
 - Nombre de vehicles estacionats
 - Nombre aproximat d’assistents
 - Estètica dels assistents (anti sistema o altres tribus urbanes)
- Circumstàncies:
 - Si l’accés és lliure o no: es cobra entrada/ cal invitació/ portes obertes...
 - Hora en què s’ha rebut la comunicació i per quin mitjà
 - Hora d’inici de la festa
 - Si existeixen queixes de veïns i en quina quantitat (per exemple, trucades a la sala). És molt important que es recullin les trucades de veïns on exposin les molèsties rebudes.
 - Presència policial al lloc: dotacions de Policia Local i PG-ME, nombre d’efectius, tipus de dotacions (USC, Investigació, Ordre públic, Trànsit, etc.)

Davant d’una rave, algunes de les estratègies que s’han utilitzat freqüentment són:

- Establiment de controls de trànsit a les vies immediates d'accés al lloc.
- Pel cas de festes a llocs privats, identificacions de persones que hi accedeixen
- Prohibició d'accés de més públic al lloc de la festa, permetent-ne només la sortida
- Interlocució amb algun responsable de la festa per fer-li entendre la necessitat de parar-la abans de què s'estengui la preceptiva acta administrativa de denúncia.

En el cas de trobar un responsable o organitzador de la festa caldrà filiar-lo acuradament ja que serà la persona que constarà a l'acta. Si no es localitza a l'organitzador s'haurà d'identificar a les persones que estiguin a càrrec dels equips de so, així com als encarregats de les barres de bar.

La documentació bàsica que s'ha de demanar al responsable de la festa és la que es relaciona a continuació:

- Autorització del Director/a dels Serveis Territorials del DIRIP per fer la festa (en cas de revetlla popular o festa major serà l'Alcalde o Alcaldessa del municipi qui podrà donar aquesta autorització i també si el municipi té més de 50.000 habitants)
- Autorització del propietari del terreny o del lloc tancat on se celebri la festa.
- Assegurança de responsabilitat civil obligatòria.

En cas que no es pugui acreditar, caldrà reflectir-ho a l'acta.

Mentrestant, des de la Sala de Comandament s'ha d'intentar esbrinar qui és el propietari dels terrenys o del lloc on es celebri la "rave". En ocasions el propietari desconeix el que està passant a la seva propietat i vol presentar denúncia també. En aquest punt, ajuntaments i policies locals tenen una importància vital per aconseguir la informació.

Amb l'aprovació i entrada en vigor de la Llei 11/2009 els agents de la policia de Catalunya **ja no necessiten una resolució prèvia d'una autoritat**, sinó que poden adoptar mesures cautelars d'ofici com el comís o el precintament dels equips de so que puguin haver a la festa rave no autoritzada per tal que la festa finalitzi i els assistents abandonin el lloc i així restablir l'ordre públic i la seguretat ciutadana. Ho veurem al punt següent dels apunts.

5. Les mesures provisionals

Les mesures provisionals (abans cautelars) estan recollides en la reglamentació específica de cada àmbit d'actuació administrativa, és a dir, cada norma legal estableix les mesures provisionals que considera necessàries per a la tramitació dels expedients previstos. Pel que fa a l'àmbit d'espectacles, les mesures provisionals que es poden adoptar són les següents:

- 1.- Mesures provisionals en el marc del procediment sancionador corresponent.
- 2.- Mesures provisionals prèvies a l'obertura del procediment sancionador corresponent, mitjançant un procediment sumari.
- 3.- **Mesures provisionals immediates.**

En general les mesures provisionals s'han de justificar en alguna de les finalitats següents:

- a) Evitar la continuïtat d'activitats il·legals.
- b) Evitar situacions de perill o de risc.
- c) Evitar el manteniment dels efectes de la infracció.
- d) Evitar la comissió de noves infraccions.
- e) Assegurar el correcte desenvolupament del procediment sancionador.
- f) Garantir l'eficàcia de les mesures sancionadores que, si s'escau, s'imposin.
- g) Altres exigències dels interessos generals.

A efectes policials, les mesures provisionals que més interessin són les **provisionals immediates**. Segons l'article 65 de la Llei 11/2009 els agents dels cossos i forces de seguretat poden adoptar mesures provisionals immediates d'ofici, en casos d'urgència absoluta, davant d'espectacles públics i activitats recreatives **que comportin un risc immediat** d'afectar greument a la seguretat de les persones i dels béns o la convivència entre els ciutadans.

L'article 167 del Reglament d'espectacles concreta què es considera "risc immediat" per poder aplicar les mesures provisionals immediates:

*"Es considera, entre d'altres causes, que concorre la circumstància de **risc immediat** d'afectar greument la seguretat de les persones i dels béns quan:*

- *S'excedeixi l'aforament autoritzat en un 50% als establiments d'aforament mitjà, alt i molt alt i en un 100% als establiments de baix aforament autoritzat.*

- *S'utilitzin aparells o estris que generin un perill evident d'incendi, afectació als materials constructius de l'establiment o afectació a la salut de les persones que es trobin al seu interior.*
- *Hi hagi baralles multitudinàries.*
- *Les portes d'emergència o els passadissos d'evacuació estiguin obstaculitzats per causes que no es puguin resoldre en aquell mateix moment.*
- *Hi hagi deficiències evidents i serioses en l'estructura de l'establiment o en el seu mobiliari pesant.*

*Es considera que concorre la circumstància de **risc immediat** d'afectar greument la convivència ciutadana quan se superi en un 25% o més l'índex de sonometria permès per la normativa vigent aplicable.”*

Quines són les mesures provisionals immediates?

1.- La suspensió immediata de les activitats i el **precinte dels establiments**, de les instal·lacions o dels instruments, en el cas que es puguin produir problemes greus de seguretat.

2.- El desallotjament dels establiments i els espais oberts al públic en el cas que, pel nombre d'assistents o per altres circumstàncies, es posi en perill greu, i d'una manera concreta i manifesta, la seguretat de les persones i béns, o en el cas que s'afecti greument la convivència entre els ciutadans. Aquesta mesura, si afecta establiments oberts al públic, o espectacles públics o activitats recreatives en espais oberts autoritzats, comporta la prohibició que el públic hi entri fins a l'hora d'obertura del dia o de la sessió següent.

3.- Altres mesures concretes menys restrictives que la suspensió, el precinte de locals i desallotjament, que siguin proporcionades i adequades a les circumstàncies i que es considerin necessàries en cada situació per tal de garantir la seguretat de les persones i dels béns i la convivència entre els ciutadans. Ex.: comís o precintament de materials.

Cal recordar, que per poder aplicar aquestes mesures cal que hi hagi un risc immediat d'afectar greument a la seguretat de les persones i dels béns o la convivència entre els ciutadans i així ho estableix la llei 11/2009.

Amb l'aprovació del Reglament d'espectacles es concreta, a l'article 168, que hi ha dos casos en què no cal que concorri un risc immediat per a la seguretat ni per a la convivència per poder aplicar la mesura cautelar:

- a) Es pot adoptar la mesura de comís o precinte dels béns relacionats amb l'espectacle o l'activitat recreativa quan aquest o aquesta es realitza sense la preceptiva autorització o llicència. Per ex.: els equips de so d'una festa rave.
- b) En cas de revenda o venda ambulants d'entrades, s'ha d'adoptar la mesura provisional immediata de comís d'aquestes i dels béns relacionats amb aquesta activitat, així com dels diners objecte de la transacció.

Si adopten mesures provisionals immediates, els agents de policia ho han de comunicar,

dins les **quaranta-vuit hores següents**, a l'òrgan competent per a adoptar les mesures provisionals prèvies pertinents el qual ha de confirmar-les, modificar-les o revocar-les en el termini de cinc dies, a comptar des del primer dia hàbil següent al de la comunicació.

L'incompliment d'aquests terminis comporta automàticament l'aixecament de les mesures provisionals immediates adoptades.

Sempre que s'apliqui una mesura provisional immediata s'haurà d'estendre l'acta corresponent on s'ha de fer constar obligatòriament:

a) L'apreciació de la concurrència de les circumstàncies que justifiquen l'adopció de la mesura provisional immediata.

b) La descripció i la justificació de la mesura o mesures provisionals immediates adoptades.

c) La descripció de les precaucions i disposicions preses per garantir l'eficàcia de les mesures provisions immediates adoptades.

En els casos de precintaments de locals, cal anar fent exàmens periòdics per comprovar que s'han respectat els precintes. S'aixecarà una acta sobre les anomalies que es puguin observar.

El trencament d'un precinte comporta una responsabilitat per al titular del local o del material precintat. Si el precinte trencat és judicial, cal obrir unes diligències per desobediència; si el precinte és administratiu, s'ha d'incoar un expedient sancionador per la infracció administrativa i, segons la gravetat i reincidència del trencament, es poden demanar responsabilitats penals per delictes de desobediència.

Pel que fa al comís de materials, mentre els objectes intervinguts són en el nostre poder, se n'ha de garantir la integritat i l'emmagatzematge correcte.

6. Resum de les modificacions de la Llei 5/2017 de 28 de març a la Llei 11/2009.

La Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, la qual va entrar en vigor l'endemà de la seva publicació. Per mitja de l'article 218 d'aquesta Llei s'han introduït una sèrie de modificacions en la nostra Llei 11/2009, del 6 de juliol, de regulació administrativa deis espectacles públics i les activitats recreatives, tals com:

Es modifica el terme espectacles públics per al d'activitats d'espectacles públics. Només es consideren activitats recreatives les musicals.

S'ha suprimit de les activitats extraordinàries l'adjectiu esporàdicament.

S'ha introduït la figura de l'exploador com a persona responsable.

La normativa d'espectacles només és supletòria per a les activitats de restauració. S'exclouen de l'àmbit competencial els actes i celebracions de caràcter venal o associatiu amb un aforament baix o mitja, i tates les que formen part del Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya.

La revenda d'entrades només esta prohibida quan es realitzin per persones o en llocs físics no autoritzats i sempre que es corresponguin amb espectacles i activitats del nostre catàleg

La Generalitat recupera la realització deis exàmens del personal de control d'accés que es realitzaran d'acord amb la regulació de l'Annex V del Reglament.

En la transmissió de les llicències o comunicacions prèvies s'introdueix un nou concepte en relació amb l'acreditació de la responsabilitat del titular de la llicència o comunicació i del propietari de l'establiment.

Exigència de comunicació de **canvi** d'organitzador o explotador.

Introducció en el tipus de les **faltes molt greus** la d'obrir un centre de formació sense tenir les autoritzacions pertinents si comporta risc greu.

Desdoblament de les **infraccions per drogues** en faltes molt greus i greu. introducció del tipus per poder **incoar expedients** als centres de formació.

Extensió de la **responsabilitat** en la comissió d'infraccions a tot tipus de persones